

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 6.11.2008
KOM(2008) 724 endelig

2007/0247 (COD)

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EØS-relevant tekst)

(forelagt af Kommissionen)

DA

DA

Ændret forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og tjenester, direktiv 2002/19/EF om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter og direktiv 2002/20/EF om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (EØS-relevant tekst)

(EØS-relevant tekst)

1. STATUS OVER FORSLAGETS BEHANDLING

Forslaget — KOM(2007) 697 endelig — 2007/0247 (COD) - blev vedtaget af Kommissionen den 13. november 2007 og fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet den 16. november 2007.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg vedtog sin udtalelse om Kommissionens forslag den 29. maj 2008.

Regionsudvalget vedtog sin udtalelse om Kommissionens forslag den 18. juni 2008.

Europa-Parlamentet vedtog 126 ændringsforslag ved førstebehandlingen den 24. september 2008.

2. FORMÅLET MED FORSLAGET

Formålet er at tilpasse regelsættet for elektronisk kommunikation, navnlig rammedirektivet¹, tilladelsesdirektivet² og adgangsdirektivet³, så det får større gennemslagskraft, så der bliver brug for færre administrative ressourcer for at gennemføre den økonomiske regulering, og så adgangen til radiofrekvenser bliver nemmere og mere effektiv. Det er på linje med Kommissionens program for bedre regulering, hvis formål er at sikre, at lovgivningsmæssige indgreb står i et rimeligt forhold til de politiske mål, og det indgår i Kommissionens overordnede strategi for at styrke og komplettere det indre marked.

Mere specifikt sigter forslaget mod at

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF af 7. marts 2002 om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet), EFT L 108 af 24.4.2002.

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/20/EF af 7. marts 2002 om tilladelser til elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (tilladelsesdirektivet), EFT L 108 af 24.4.2002.

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/19/EF af 7. marts 2002 om adgang til og samtrafik mellem elektroniske kommunikationsnet og tilhørende faciliteter (adgangsdirektivet), EFT L 108 af 24.4.2002.

1. opnå en mere effektiv forvaltning af radiofrekvenser for at give operatører lettere adgang til frekvenser og fremme innovation
2. sikre, at reguleringen, hvor den fortsat er nødvendig, effektiviseres og forenkles, både for operatørerne og for de nationale tilsynsmyndigheder
3. tage et afgørende skridt i retning af større ensartethed i anvendelsen af EU-reglerne for at få et fuldt fungerende indre marked for elektronisk kommunikation.

3. **DET ÆNDREDE FORSLAGS FORMÅL**

Det ændrede forslag tager sigte på at tilpasse det oprindelige forslag på en række punkter som foreslået af Europa-Parlamentet.

4. **BEMÆRKNINGER TIL DE AF EUROPA-PARLAMENTET VEDTAGNE ÆNDRINGER**

4.1. **Ændringer, som Kommissionen accepterer**

Kommissionen kan acceptere ændring 12, 16, 19, 24, 32, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 45, 56, 58, 59, 60, 61, 79, 81, 89, 92, 96, 99, 111, 112, 113, 115, 116, 117, 123 og 124.

4.2. **Ændringer, som Kommissionen accepterer delvis eller med ændret formulering**

Hvad angår rammedirektivet:

Ændring 2, 5, 6, 7, 14/rev., 15, 17, 26, 27, 31, 35, 36, 37, 44, 46, 48, 52, 53/rev., 138 (plenarmødet), 62, 63/rev., 64/rev., 65, 66, 67/rev., 68, 69, 70, 71, 72, 74, 75, 77, 80, 84, 85 og 86.

- Ændring 2

Kommissionen kan acceptere tilføjelsen af ordene "og samordnet", men afviser at lade henvisningen til forordningen om oprettelse af markedsmyndigheden udgå. Imidlertid erkender Kommissionen, at markedsmyndigheden muligvis i sidste ende vil få et andet navn, og har derfor ændret henvisningerne til markedsmyndigheden og til "BERT" (den betegnelse, som Europa-Parlamentet har indført under førstebehandlingen), så der i hele dette ændrede forslag henvises til "[telemetryndighedsnævnet]".

Betragtning 3 i ændringsretsakten:

EU's regelsæt for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester bør derfor revideres, så vi kan få et fuldt fungerende indre marked for elektronisk kommunikation på plads ved at styrke fællesskabsordningen for regulering af operatører med en stærk markedsposition på de centrale markeder. **Reformen af regelsættet suppleres ved, at der ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning [...]/.../EF]* af [dato] oprettes et nævn for de europæiske myndigheder på teleområdet (i det følgende benævnt "[telemetryndighedsnævnet]").** Reformen omfatter også opstilling af en effektiv *og samordnet* strategi for frekvensforvaltning, der skal skabe et europæisk

samarbejdsområde for information, samt skærpelse af bestemmelserne for brugere med handicap for at opnå et informationsfund, der er åbent for alle."

* EUT L [...], [...], s. [...]

– Ændring 5

Ændringen er omformuleret let, så den afspejler behovet for at give de nationale tilsynsmyndigheder passende skønsbeføjelser til at træffe reguleringsmæssige beslutninger, der tager hensyn til varierende konkurrencevilkår i en medlemsstat.

Betragtning 3c (ny) i ændringsretsakten:

"For at sikre en forholdsmæssig og passende tilgang til de varierende konkurrencevilkår bør de nationale tilsynsmyndigheder kunne definere markeder på subnational basis og eventuelt indføre eller ophæve forpligtelser i overensstemmelse hermed på markeder eller i geografiske områder, hvor der er en effektiv infrastrukturkonkurrence." ~~Dette bør gælde selv om geografiske områder ikke er defineret som særskilte markeder.~~

– Ændring 6

Ændringen er omformuleret en anelse:

Betragtning 3d (ny) i ændringsretsakten:

"Det er vigtigt, at der i de kommende år skabes en passende ramme for investering i nye højhastighedsnet, for at målene i Lissabondagsordenen kan blive opfyldt. ~~Med henblik på at opfylde målene i Lissabondagsordenen er det nødvendigt at sikre passende incitamentter til investeringer i nye højhastighedsnet, der støtter innovationen og udvikling af i forbindelse med indholdsrigge internettjenester og styrker Den Europæiske Unions internationale konkurrenceevne til fordel for de europæiske forbrugere og virksomheder. Sådanne net har et enormt potentiale til at give forbrugerne og erhvervslivet i hele Den Europæiske Union fordele. Det er derfor afgørende at fremme bæredygtige investeringer i udviklingen af sådanne net, idet man fastholder konkurrencen og øger forbrugernes valgmuligheder gennem forudsigelighed og sammenhæng i reguleringen.~~"

- Ændring 7

Betragtning 3e bør nævne den omstændighed, at forbedret adgang til frekvensressourcer vil give mulighed for udvikling af trådløse net, der kan være med til at slå bro over bredbåndskløften.

Betragtning 3e (ny) i ændringsretsakten:

"Kommissionen anerkendte i sin meddelelse "Bredbånd til hele EU" af 20. marts 2006, at der i Den Europæiske Union er regionale uligheder med hensyn til adgangen til højhastighedsbredbåndstjenester. Lettere adgang til

frekvensressourcer vil lette udviklingen af højhastighedsbredbåndstjenester i fjerntliggende regioner. Trods den generelle stigning i antallet af bredbåndsforbindelser har bredbåndsadgang kun vundet begrænset udbredelse i en række regioner på grund af de høje omkostninger som følge af lav befolkningstæthed og en isoleret beliggenhed. De forretningsmæssige incitamenter til at investere i bredbånd i disse områder viser sig ofte utilstrækkelige. Teknologisk innovation nedbringer dog løbende installationsomkostningerne. For at sikre investeringer i nye teknologier i underudviklede regioner, bør reguleringen af elektronisk kommunikation være i overensstemmelse med andre politiske foranstaltninger, herunder statsstøttelepolitikken, ~~strukturfondene~~ **samhørighedspolitikken** og de bredere industripolitiske målsætninger."

- Ændring 14/rev.

Denne ændring er omformuleret en anelse i overensstemmelse med den politiske målsætning om, at de nationale tilsynsmyndigheder skal bidrage til udviklingen af det indre marked.

Betragtning 11a (ny) i ændringsretsakten:

~~"Der vil stadig være forskel på de nationale markeder for elektronisk kommunikation i EU. Det er derfor afgørende vigtigt, at de nationale tilsynsmyndigheder og [telemyndighedsnævnet] sammenslutningen af europæiske tilsynsmyndigheder for telekommunikation ("BERT") har den nødvendige kompetence og viden til at opbygge et konkurrenceorienteret indre marked økosystem på markederne for elektronisk kommunikation og kommunikationstjenester i EU, samtidig med at man accepterer de nationale og regionale forskelle og overholder subsidiaritetsprincippet."~~

- Ændring 15

Betragtning 16 skal også nævne det forhold, at elektroniske kommunikationstjenester tjener yderligere vigtige formål som social og territorial samhørighed.

Betragtning 16 i ændringsretsakten:

"Radiofrekvenser bør betragtes som en knap offentlig ressource, der både har stor offentlig værdi og stor markedsværdi. Det er i offentlighedens interesse, at frekvensressourcerne forvaltes så effektivt og virkningsfuldt som muligt set ud fra et økonomisk, socialt og miljømæssigt perspektiv under hensyntagen til frekvensressourcernes store betydning for elektronisk kommunikation, målene om kulturel forskellighed og mediepluralisme samt social og territorial samhørighed. ~~, og at hindringer for en effektiv udnyttelse~~ bør derfor gradvist fjernes."

- Ændring 17

Betragtning 16b kan accepteres, for så vidt som Kommissionen anerkender internationale og regionale aftalers betydning i særlige aftaler, der forhandles i Den Internationale Telekommunikationsunions regi (ITU). Medlemsstaterne indgår dog altid sådanne internationale aftaler med forbehold af deres forenelighed med fællesskabsretten. For det andet bør EU's frekvenspolitik udvikles i så vid

udtrækning som ITU-reglerne tillader det, det vil sige så vidt det ikke medfører ekstern interferens for nabolande uden for EU. EU's frekvenspolitik kunne udvikles på en sådan måde, at EU og medlemsstaterne bevarer en vis skønsmargen til at tilrettelægge brugen af frekvenser og deres frekvenspolitik. Endvidere anerkendes CEPT's arbejde som grundlag for teknisk harmonisering i henhold til frekvenspolitikbeslutningen. Betragtningens ordlyd bør derfor afspejle denne skønsmargen.

Betragtning 16b (ny) i ændringsretsakten:

"Bestemmelserne om frekvensforvaltning i dette direktiv bør, ~~være forenelige med i den udstrækning det er foreneligt med fællesskabsretten, tage hensyn til arbejdet i internationale og regionale organisationer, der beskæftiger sig med radiofrekvensforvaltning, såsom Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU) og Den Europæiske Konference af Post- og Teleadministrationer (CEPT), for at sikre en effektiv forvaltning og harmonisering af frekvensanvendelsen i hele Fællesskabet og globalt.~~

– Ændring 26

Denne ændring er omformuleret let i overensstemmelse med forslaget om [telemyndighedsnævnets] beføjelser.

Betragtning 29 i ændringsretsakten:

~~"For at styrke det indre marked og støtte udviklingen af grænseoverskridende tjenester, bør Kommissionen kunne høre BERT vedrørende nummerering. For at gøre det muligt for medlemsstaternes borgere, herunder rejsende og handicappede, at få forbindelse til bestemte tjenester ved hjælp af samme, letgenkendelige numre og til ensartede priser i alle medlemsstater, bør Kommissionens beføjelser til at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger også, om nødvendigt, omfatte de gældende takstprincipper eller -ordninger, *såvel som indførelsen af et fælles EU-opkaldsnummer, der sikrer brugervenlig adgang til disse tjenester.*~~

- Ændring 27

Formuleringen af betragtning 31 er ændret, så der skelnes mellem delt brug af faciliteter i forbindelse med symmetrisk regulering og delt brug af faciliteter i forbindelse med asymmetrisk regulering (i tilfælde af stærk markedsposition).

Formuleringen af denne ændring af betragtning 31 tager, for så vidt som der henvises til risikodeling, hensyn til indholdet af ændring 102 og skal sammenholdes med indholdet af ændring 101.

Betragtning 31 i ændringsretsakten:

Det er nødvendigt at styrke medlemsstaternes beføjelser over for indehavere af rettigheder til at installere faciliteter for at sikre, at ~~nye net~~ **ny netinfrastruktur** etableres eller udbygges på en **redelig, effektiv og** miljømæssigt forsvarlig måde og uafhængigt af enhver forpligtelse for en operatør med en stærk markedsposition til at give adgang til sit elektroniske kommunikationsnet. De nationale tilsynsmyndigheder bør, sag for sag, kunne stille krav om delt brug af **netelementer og tilhørende**

faciliteter som f.eks. kabelkanaler, master og antenner, adgang til bygninger samt en bedre koordinering af anlægsarbejder. En bedre delt brug af faciliteter kan styrke konkurrencen væsentligt og nedsætte de samlede økonomiske og miljømæssige omkostninger for virksomhederne ved etablering af elektronisk kommunikationsinfrastruktur, især nye lyslederbaserede accesnet. ~~De nationale tilsynsmyndigheder bør kunne pålægge operatører med en stærk markedsposition~~ **Disse styrkede beføjelser bør ikke indskrænke de nationale tilsynsmyndigheders videre beføjelser til at pålægge operatører med en stærk markedsposition yderligere forpligtelser, der kan omfatte delt brug af ubestykket lyslederinfrastruktur og forpligtelser til at afgive et standardtilbud på adgang til deres faciliteter, herunder kabelkanaler, på en redelig og ikke-diskriminerende måde.**"

– Ændring 31

Det er nødvendigt at understrege, at foranstaltningen er af ekstraordinær karakter, at det er vigtigt at bevare incitamenterne til investering, og at det altovervejende mål er at beskytte forbrugerne.

Betragtning 43 i ændringsretsakten:

"Formålet med krav om funktionel adskillelse, hvorved en vertikalt integreret operatør forpligtes til at oprette driftsmæssigt adskilte forretningsenheder, er at sikre, at der leveres fuldt ligeværdige accesprodukter til alle operatører i detailledet, herunder den vertikalt integrerede operatørs egne afdelinger. Funktionel adskillelse kan *måske* styrke konkurrencen på en række relevante markeder ved at reducere incitamentet til forskelsbehandling væsentligt og ved at gøre det lettere at kontrollere og håndhæve overholdelsen af krav om ikke-diskrimination. **I særlige tilfælde kan et krav om funktionel adskillelse være berettiget, hvor det vedvarende ikke er lykkedes at sikre reel ikke-diskrimination på et eller flere af de berørte markeder, og hvor der er ringe eller ingen udsigt til konkurrence på infrastrukturen inden for en rimelig tidsfrist, efter at der er indført en eller flere afhjælpende foranstaltninger, der tidligere ansås for hensigtsmæssige. Hvis der indføres et sådant krav, er det dog yderst vigtigt at sikre, at incitamenterne for den pågældende virksomhed til at investere i sit net bevares, og at der ikke opstår mulige negative virkninger for forbrugerne.** For at undgå forvridding af konkurrencen på det indre marked bør planer om funktionel adskillelse godkendes på forhånd af Kommissionen."

- Ændring 35

Kommissionen kan ikke acceptere, at henvisningen til, at det i visse tilfælde ikke er nødvendigt at tildele individuelle rettigheder, udgår, eftersom generelle tilladelser principielt foretrækkes frem for individuelle brugsrettigheder. Desuden bør tildelingen af frekvenser nævnes, fordi netop tildelingen, dvs. den faktiske indrømmelse af rettigheder, kan være en forudsætning for at opfylde visse almennyttige målsætninger.

Betragtning 49 i ændringsretsakten:

"Indførelsen af kravet om teknologi- og tjenesteneutralitet i afgørelser om tildeling og allokering af frekvenser bør sammen med den udvidede mulighed for at overdrage rettigheder mellem virksomheder øge friheden og midlerne til at levere elektroniske kommunikationstjenester og audiovisuelle medietjenester til offentligheden, og derved også gøre det lettere at opfylde almennyttige målsætninger. *Imidlertid* kan visse almennyttige forpligtelser, der pålægges radio-/tv-selskaber vedrørende levering af audiovisuelle medietjenester, ***kræve anvendelse*** af særlige kriterier ***for allokering og tildeling*** af frekvenser, ***hvis dette er afgørende for at opfylde en særlig*** almennyttig målsætning, der er fastlagt i national lovgivning. De procedurer, der er forbundet med at forfølge almennyttige målsætninger, bør under alle omstændigheder være gennemskuelige, objektive, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende."

- Ændring 36

Principperne om proportionalitet og ikke-diskriminering bør også gælde i tilfælde af fritagelse fra forpligtelsen til at betale afgifter eller gebyrer for brug af radiofrekvenser.

Betragtning 50 i ændringsretsakten:

"Enhver fritagelse eller delvis fritagelse fra forpligtelsen til at betale de afgifter eller gebyrer, der er fastsat for brug af radiofrekvenser, bør være forholdsmæssigt afpasset, ikke-diskriminerende, objektiv og gennemskuelig, og være baseret på andre almennyttige forpligtelser i den nationale lovgivning."

- Ændring 37

Henvisningerne til ITU's og CEPT's aktiviteter bør nuanceres, da disse aktiviteter ikke har samme retlige status. Mens ITU ganske rigtigt træffer beslutninger, der har retsvirkning i henhold til international ret, danner CEPT's arbejde i henhold til fællesskabsretten grundlag for teknisk harmonisering i overensstemmelse med frekvenspolitikbeslutningen. Desuden er CEPT ikke direkte involveret i udvælgelsesprocedurer.

Betragtning 53 i ændringsretsakten:

"Tiltag for at fjerne retlige og administrative hindringer for en generel tilladelse eller brugsret til frekvenser eller numre, der har betydning på europæisk plan, bør tilgodese udviklingen af teknologi og tjenester og bidrage til øget konkurrence. De tekniske vilkår for adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenser samordnes i henhold til frekvenspolitikbeslutningen, men af hensyn til målene for det indre marked kan det også være nødvendigt at samordne eller harmonisere de udvælgelsesprocedurer og vilkår, der gælder for rettigheder og tilladelser inden for visse frekvensbånd, for brugsrettigheder til numre og for generelle tilladelser. Dette gælder især for elektroniske kommunikationstjenester, der i sagens natur kan være grænseoverskridende og brede sig over hele det indre marked, såsom satellittjenester, hvis udvikling hæmmes, når der er uoverensstemmelser i frekvenstildelingen mellem medlemsstaterne ***og mellem EU Det Europæiske Fællesskab og tredjelande, idet beslutninger truffet af ITU og CEPT internationale aftaler, der indgås i ITU-regi, tages i betragtning.*** Kommissionen bør derfor være i stand til, med bistand fra

Kommunikationsudvalget og under størst mulig hensyntagen til **BERT's [telemetryndighedsnævnets]** udtalelse, at vedtage tekniske gennemførelsesforanstaltninger for at nå sådanne mål. Således bør Kommissionen kunne kræve, at medlemsstaterne stiller brugsrettigheder til frekvenser og/eller numre til rådighed over hele deres område og om nødvendigt tilbagekalder eksisterende nationale brugsrettigheder. I sådanne tilfælde bør medlemsstaterne ikke gennem nationale procedurer tildele nye brugsrettigheder inden for de pågældende frekvensbånd eller nummerserier."

– Ændring indført af Kommissionen som følge af Europa-Parlamentets ændring 47 til Kommissionens forslag om Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2002/22/EF om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, direktiv 2002/58/EF om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor og forordning (EF) nr. 2006/2004 om forbrugerbeskyttelsessamarbejde (KOM(2007) 698 – 2007/0248 (COD) ("direktivet om borgernes rettigheder"))

Denne ændring består, i at definitionen af "nettermineringspunkt" indsættes i rammedirektiv 2002/21/EF, idet den udgår af forsyningspligtdirektivet 2002/22/EF som følge af ændring 47 til direktivet om borgernes rettigheder. Definitionen af "nettermineringspunkt" bør indsættes i rammedirektivet umiddelbart efter definitionen af "offentligt kommunikationsnet", hvor der henvises til førstnævnte begreb.

Artikel 1, nr. 2), litra ba) (nyt) i ændringsretsakten; artikel 2, litra da) (nyt) i direktiv 2002/21/EF:

"nettermineringspunkt" (NTP): det fysiske punkt, hvor en abonnent får adgang til et offentligt kommunikationsnet. For net, hvor der anvendes kobling eller rutning, identificeres nettermineringspunktet ved hjælp af en specifik netadresse, der kan være knyttet til abonnentens nummer eller navn"

– Ændring 44

Andet afsnit i ændringen vedrører kravet - der også indgår i Kommissionens forslag - om, at de nationale tilsynsmyndigheder skal have tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale samt særskilte budgetter, der skal offentliggøres. Kravet om, at ressourcerne bør give mulighed for at deltage i [telemetryndighedsnævnets] aktiviteter er acceptabelt, da myndighederne klart bør samarbejde med [telemetryndighedsnævnet] for at nå målene for regelsættet.

Artikel 1, nr. 3a), i ændringsretsakten; artikel 3, stk. 3a) (nyt), i direktiv 2002/21/EF:

"3a. I artikel 3 indsættes følgende som stk. 3a:

"3a. Medlemsstaterne sikrer, at BERT's [telemetryndighedsnævnets] mål med hensyn til at fremme en bedre koordinering og sammenhæng på tilsynsområdet støttes aktivt af de nationale tilsynsmyndigheder.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har tilstrækkelige økonomiske ressourcer og tilstrækkeligt personale til at udføre de opgaver, de

pålægges, således at de aktivt kan deltage i og ~~bidrage til BERT [telemetryndighedsnævnet]. De nationale tilsynsmyndigheder skal have særskilte årsbudgetter, og budgetterne skal offentliggøres."~~

– Ændring 46

Det sidste punktum i ændringen kan ikke accepteres, da fastsættelsen af tidsfrister for behandling af klagesager på nationalt plan vil rejse spørgsmål om Fællesskabets kompetence i forbindelse med nationale domstolsprocedurer.

Artikel 1, nr. 4, litra c), i ændringsretsakten; artikel 4, stk. 1, først afsnit, i direktiv 2002/21/EF:

"Medlemsstaterne sikrer, at der på nationalt plan findes effektive mekanismer, ved hjælp af hvilke enhver bruger eller en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og/eller -tjenester, og som berøres af en national tilsynsmyndigheds afgørelse, kan påklage denne til en klageinstans, som er uafhængig af de involverede parter. Denne instans, som kan være en domstol, skal have den nødvendige ekspertise til *effektivt* at udføre sine funktioner. Medlemsstaterne sikrer, at der tages behørigt hensyn til sagens omstændigheder, at der forefindes en effektiv appelmulighed, *og at retsprocesser ved appelinstansen ikke er unødvendigt langvarige. ~~Medlemsstaterne fastsætter tidsgrænser for behandlingen af sådanne klager."~~*

– Ændring 48

Hvis [telemetryndighedsnævnet] anmodes om at afgive udtalelser i forbindelse med klagesager, vil det øge [dets] autoritet og status, og det vil desuden kunne bidrage til større ensartethed i retsafgørelserne på det indre marked. Sådanne udtalelser bør dog kun vedrøre tekniske spørgsmål - ikke fortolkningen af fællesskabsretten - og dette bør præciseres i teksten.

Artikel 1, nr. 4), litra aa) (nyt) i ændringsretsakten; artikel 4, stk. 2a (nyt), i direktiv 2002/21/EF:

"aa) Følgende indsættes som stk. 2a:

*"2a. Klageinstanserne har ret til at anmode om en udtalelse fra **BERT [telemetryndighedsnævnet] om spørgsmål vedrørende sektoren, inden de træffer en afgørelse i en klagesag"***

- Ændring 52

Kommissionen kan acceptere Parlamentets ændringer til artikel 7, der styrker kravet om åbenhed og samarbejde mellem Kommissionen, [telemetryndighedsnævnet] og de nationale tilsynsmyndigheder. Den kan også acceptere de ændringer, der er en følge af, at procedurerne for anmeldelse af afhjælpende foranstaltninger behandles særskilt i en ny artikel -7a, forudsat at den nye artikel -7a opretholder Kommissionens beføjelser som traktatens vogter og indfører en effektiv ordening, der kan sikre en ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger.

Som led i en samlet kompromisløsning vedrørende artikel 7 og 7a, der sikrer et effektivt samarbejde mellem Kommissionen, [telemetryndighedsnævnet] og de nationale tilsynsmyndigheder og tillader Kommissionen at gribe ind, hvor det er nødvendigt for at sikre en ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger af hensyn til det indre marked, kan Kommissionen også acceptere, at stk. 8 i det oprindelige forslag, der gav Kommissionen beføjelse til at pålægge en national tilsynsmyndighed at indføre en bestemt forpligtelse, udgår.

Artikel 1, nr. 6, i ændringsretsakten; Artikel 7, stk. 2-10, i direktiv 2002/21/EF:

"2. De nationale tilsynsmyndigheder bidrager til udviklingen af det indre marked ved at arbejde *åbent* sammen med Kommissionen og [telemetryndighedsnævnet] ~~BERT~~ for at sikre en ensartet anvendelse af dette direktiv og særdirektiverne i alle medlemsstaterne. De arbejder navnlig sammen med Kommissionen og [telemetryndighedsnævnet] ~~BERT~~ om at finde ud af, hvilke typer af instrumenter og midler der er de bedst egnede til at håndtere bestemte typer af situationer på markedet.

3. Når den høring, der er omhandlet i artikel 6, er afsluttet, og medmindre andet gælder ifølge gennemførelsesbestemmelser, der vedtages i henhold til artikel 7a, skal en national tilsynsmyndighed, der agter at træffe en foranstaltning, som:

a) er omfattet af artikel 15 eller 16 i dette direktiv eller artikel 5 eller 8 i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), og

b) vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne,

under iagttagelse af artikel 5, stk. 3, *samtidig* stille udkastet til foranstaltning samt begrundelsen herfor til rådighed for Kommissionen, [telemetryndighedsnævnet] ~~BERT~~, og de nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater og underrette Kommissionen, [telemetryndighedsnævnet] ~~BERT~~ og de andre nationale tilsynsmyndigheder herom. De nationale tilsynsmyndigheder, ~~BERT~~, og Kommissionen kan kun fremsætte bemærkninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed inden for en måned. Fristen på én måned kan ikke forlænges.

4. Hvis den i stk. 3 omhandlede foranstaltning sigter på:

a) afgrænsning af et relevant marked, som afviger fra dem, der er nævnt i den henstilling, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, eller

b) en afgørelse om, hvorvidt en virksomhed enten alene eller i fællesskab med andre anses for at have en stærk markedsposition, jf. artikel 16, stk. 3, 4 eller 5,

og vil få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne, samt hvis Kommissionen har meddelt den nationale tilsynsmyndighed, at den betragter udkastet til foranstaltning som en hindring for det indre marked eller er alvorligt i tvivl om dets forenelighed med fællesskabsretten og mere specifikt med målene i artikel 8, kan foranstaltningen først vedtages efter en yderligere frist på to måneder. Denne frist kan ikke forlænges.

5. Inden for den tomånedersfrist, der er nævnt i stk. 4, kan Kommissionen træffe en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker udkastet tilbage.

Før Kommissionen træffer en afgørelse, tager den størst muligt hensyn til den udtalelse, som **[telemetryndighedsnævnet] BERT** forelægger i overensstemmelse med artikel 5 i forordning [.../EF]. Afgørelsen skal ledsages af en detaljeret og objektiv begrundelse fra Kommissionen om, hvorfor udkastet til foranstaltning ikke bør vedtages, sammen med konkrete forslag til ændring af udkastet til foranstaltning.

6. Inden for tre måneder efter, at Kommissionen i henhold til stk. 5 har truffet en afgørelse med krav om, at den nationale tilsynsmyndighed trækker et udkast til foranstaltninger tilbage, skal den nationale tilsynsmyndighed ændre udkastet eller trække det tilbage. Hvis den nationale tilsynsmyndighed ændrer udkastet, skal den gennemføre en offentlig høring i overensstemmelse med artikel 6, og stille det ændrede udkast til rådighed for Kommissionen i overensstemmelse med stk. 3.

7. Den pågældende nationale tilsynsmyndighed tager størst muligt hensyn til bemærkningerne fra andre nationale tilsynsmyndigheder, **BERT [telemetryndighedsnævnet]**, og Kommissionen, og kan, ~~når bortses fra de i stk. 4 omhandlede tilfælde,~~ **medmindre andet gælder i medfør af stk. 4 eller artikel -7a,** vedtage det således ændrede udkast til foranstaltning og skal i så fald fremsende det til Kommissionen. Andre nationale organer, der varetager opgaver i henhold til dette direktiv eller særdirektiverne, tager også størst muligt hensyn til Kommissionens bemærkninger.

10. Hvor en national tilsynsmyndighed under ekstraordinære omstændigheder mener, at der er et påtrængende behov for en hurtig indsats for at sikre konkurrencen og beskytte brugernes interesser, kan den som en fravigelse af proceduren i stk. 3 og 4 **og i artikel -7a** med det samme vedtage forholdsmæssigt afpassede foranstaltninger af midlertidig karakter. Den fremsender straks de vedtagne foranstaltninger til Kommissionen og de andre nationale tilsynsmyndigheder og **[telemetryndighedsnævnet] BERT** med en udførlig begrundelse. En beslutning truffet af den nationale tilsynsmyndighed om at gøre sådanne foranstaltninger permanente eller forlænge deres gyldighedsperiode er omfattet af stk. 3 og 4 **og/eller artikel -7a.**

- Ændring 53

Denne ændring opstiller en voldgiftsprocedure, efter hvilken Kommissionen, [telemetryndighedsnævnet] og de nationale tilsynsmyndigheder samarbejder tæt med henblik på at sikre en ensartet anvendelse af de forpligtelser, der pålægges, efter at der er gennemført de markedsanalyse- og anmeldelsesprocedurer, som regelsættet kræver. Kommissionen kan støtte det grundlæggende formål med ændringen, nemlig gennem denne samarbejdsproces at finde frem til, hvilke afhjælpende foranstaltninger der - set i lyset af målene i artikel 8 i rammedirektivet - er de mest hensigtsmæssige og effektive og bør anvendes, når der er konstateret dominans på et relevant marked.

Kommissionen mener, at inddragelsen af de nationale myndigheders samlede ekspertise i artikel 7-proceduren (der kommer til udtryk ved, at [telemetryndighedsnævnet] skal afgive udtalelse om anmeldte foranstaltninger) er i overensstemmelse med Kommissionen forslag. Kommissionen er også tilfreds med, at den procedure, som Europa-Parlamentet foreslår, bevarer Kommissionens

beføjelse ifølge det oprindelige forslag, til at kræve, at en planlagt foranstaltning trækkes tilbage af hensyn til det indre marked, omend denne beføjelse indskrænkes.

Imidlertid må den ordning, ifølge hvilken [telemetryndighedsnævnet] kan fastslå, at den afhjælpende foranstaltning trods Kommissionens alvorlige tvivl er egnet og effektiv, og dermed sætte den nationale tilsynsmyndighed i stand til at vedtage den påtænkte foranstaltning, tages op til fornyet overvejelse. Kommissionen kan således ikke acceptere dette element i den foreslåede ændring, da det ville tillade [telemetryndighedsnævnet] at overtage Kommissionens rolle som vogter af traktaten, navnlig som fastlagt i EF-traktatens artikel 85.

Kommissionen kan heller ikke acceptere Parlamentets forslag om, at behandlingen af udkast til foranstaltninger vedrørende funktionel adskillelse (jf. artikel 13a i adgangsdirektivet) integreres i proceduren i artikel -7a. Sådanne foranstaltninger er – eftersom de rækker ud over individuelt afgrænsede relevante markeder og de forpligtelser, der er beskrevet i artikel 9 - 13 i adgangsdirektivet – af en anden art end de afhjælpende foranstaltninger, der foreslås i henhold til de nævnte artikler, og som er omfattet af proceduren i artikel 7. Derfor bør den særlige procedure for Kommissionens godkendelse af forslag om funktionel adskillelse i overensstemmelse med artikel 8, stk. 3, og artikel 13a i adgangsdirektivet bevares.

I Kommissionens ændrede udgave af artikel -7a bevarer [telemetryndighedsnævnet] således sin rolle, som foreslået af Parlamentet, i afgivelsen af udtalelser om påtænkte afhjælpende foranstaltninger, som Kommissionen nærer alvorlig tvivl om, og bestemmelserne om, at Kommissionen kan stille krav om, at sådanne foranstaltninger ændres, hvis [telemetryndighedsnævnet] deler Kommissionens opfattelse, opretholdes. I de tilfælde, hvor [telemetryndighedsnævnet] ikke deler Kommissionens opfattelse, bør Kommissionen imidlertid stadig som vogter af traktaten have beføjelse til at kræve, at en anmeldt afhjælpende foranstaltning ændres eller trækkes tilbage, omend med den yderligere sikkerhedsforanstaltning, at Kommissionen i sin afgørelse herom skal tage størst muligt hensyn [telemetryndighedsnævnets] udtalelse og forudgående rådføre sig med medlemsstaterne i Kommunikationsudvalget.

For at give [telemetryndighedsnævnet] tilstrækkelig tid til at udarbejde en begrundet udtalelse om et udkast til foranstaltninger, der er omfattet af proceduren i artikel -7a, og for at give Kommissionen tilstrækkelig tid til derefter at træffe en afgørelse på baggrund af [telemetryndighedsnævnets] udtalelse (herunder, om nødvendigt, til at høre Kommunikationsudvalget) bør det tidsrum, der afsættes til disse trin, udvides fra to til tre måneder.

Kommissionen mener også, at den bør have beføjelse til at kræve, at et udkast til afhjælpende foranstaltninger trækkes tilbage og ikke blot ændres.

Artikel 1, nr. 6a (nyt), i ændringsretsakten; artikel -7a (ny), i direktiv 2002/21/EF:

"6a Følgende indsættes som artikel 7a:

"Artikel -7a

Procedure for ensartet anvendelse af afhjælpende foranstaltninger

~~1. Hvis en planlagt foranstaltning, der er omfattet af artikel 7, stk. 3, sigter mod en national tilsynsmyndighed agter at træffe en foranstaltning med henblik på at indføre, ændre eller ophæve en forpligtelse, der er pålagt en operatør i medfør af artikel 16 sammenholdt med artikel 5 og 9 til 13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og artikel 17 i direktiv 2002/22/EF (forsyningspligt-direktivet), har Kommissionen og de nationale tilsynsmyndigheder i de øvrige medlemsstater en måned fra datoen for anmeldelsen af den foreslåede foranstaltning til at fremsætte bemærkninger til den pågældende nationale tilsynsmyndighed.~~

~~2. Hvis den foreslåede foranstaltning vedrører indførelse, ændring eller ophævelse af en forpligtelse, der ikke er fastlagt i artikel 13a i direktiv 2002/19/EF (adgangs-direktivet), kan Kommissionen inden for samme tidsrum den frist på en måned, der er fastsat i artikel 7, stk. 3, underrette den pågældende nationale tilsynsmyndighed og [telemetryndighedsnævnet] BERT om årsagerne til, at den mener, at udkastet til foranstaltning skaber hindringer for det indre marked, eller at den er alvorligt i tvivl om foranstaltningens forenelighed med fællesskabsretten. I tilfælde heraf vedtages udkastet til foranstaltning ikke før yderligere tre måneder efter, at Kommissionen har underrettet den pågældende tilsynsmyndighed.~~

~~Udebliver en sådan underretning, kan den pågældende nationale tilsynsmyndighed vedtage udkastet til foranstaltning under størst mulig hensyntagen til eventuelle bemærkninger fremsat af Kommissionen, [telemetryndighedsnævnet] eller andre nationale tilsynsmyndigheder.~~

~~23. Inden for den periode på tre måneder, der henvises til i stk. 1 2, arbejder Kommissionen, [telemetryndighedsnævnet] BERT og den pågældende nationale tilsynsmyndighed tæt sammen med henblik på at finde frem til den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning i lyset af målene i artikel 8 og under behørigt hensyntagen til markedsdeltagernes synspunkter og behovet for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis.~~

~~3. Inden for en måned fra starten af den tremånedersperiode, der henvises til i stk. 1, den samme periode på to måneder fremsætter forelægger [telemetryndighedsnævnet] BERT efter vedtagelse med absolut flertal en udtalelse om, der bekræfter hensigtsmæssigheden og effektiviteten af hvorvidt udkastet til foranstaltning vil skabe hindringer for det indre marked eller være uforenelig med fællesskabsretten og navnlig målene i artikel 8; eller i udtalelsen angiver [telemetryndighedsnævnet], om [det] mener, at udkastet til foranstaltning bør ændres eller trækkes tilbage, og (hvor det er hensigtsmæssigt) fremsætter [det] samtidig konkrete forslag i denne henseende. Denne Udtalelsen skal være begrundet og skal offentliggøres.~~

~~Hvis BERT har bekræftet, at den foreslåede foranstaltning er hensigtsmæssig og effektiv, kan den berørte nationale tilsynsmyndighed vedtage den under størst muligt hensyntagen til Kommissionens og BERTS bemærkninger. Den nationale tilsynsmyndighed skal offentliggøre, hvorledes den har taget hensyn til disse bemærkninger.~~

~~4. Hvis [telemetryndighedsnævnet] BERT i sin udtalelse har tilkendegivet, at udkastet til foranstaltning bør ændres eller trækkes tilbage, kan Kommissionen~~

inden udløbet af den tremånedersperiode, der henvises til i stk. 1, under størst mulig hensyntagen til [telemetryndighedsnævnets] BERT's udtalelse vedtage en beslutning, der pålægger den pågældende nationale tilsynsmyndighed at ændre eller tilbagetrække udkastet til foranstaltning og indeholder en begrundelse herfor og konkrete forslag med henblik herpå.

~~4. Hvis den foreslåede foranstaltning vedrører indførelse, ændring eller ophævelse af en forpligtelse, der er fastlagt i artikel 13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet), må den foreslåede foranstaltning ikke vedtages før yderligere to måneder efter udløbet af den periode, der henvises til i stk. 1.~~

~~Inden for den periode på to måneder, der er nævnt i første afsnit, arbejder Kommissionen, BERT og den pågældende nationale tilsynsmyndighed tæt sammen med det formål at fastlægge om den foreslåede foranstaltning er i overensstemmelse med artikel 13a i direktiv 2002/19/EF (adgangsdirektivet) og, navnlig, om det er den mest hensigtsmæssige og effektive foranstaltning. I den forbindelse tages der behørigt hensyn til markedsdeltagernes synspunkter og til behovet for at sikre udviklingen af en ensartet reguleringspraksis. På begrundet anmodning af BERT eller Kommissionen forlænges perioden på to måneder med op til yderligere to måneder.~~

~~Inden for den maksimumperiode, der er fastsat i andet afsnit vedtager BERT med absolut flertal en beslutning, der bekræfter, at den foreslåede foranstaltning er hensigtsmæssig og effektiv, eller tilkendegiver, at den foreslåede foranstaltning ikke bør vedtages. Denne udtalelse skal være begrundet og skal offentliggøres.~~

5. I alle andre tilfælde kan Kommissionen inden udløbet af den tremånedersperiode, der henvises til i stk. 1, under størst mulig hensyntagen til en eventuel udtalelse fra [telemetryndighedsnævnet] og i overensstemmelse med den udvalgsprocedure, der henvises til i artikel 22, stk. 2, (rådgivningsproceduren), vedtage en begrundet beslutning, der pålægger den pågældende nationale tilsynsmyndighed at ændre eller tilbagetrække udkastet til foranstaltning og indeholder konkrete forslag med henblik herpå.

~~6. Kun såfremt Kommissionen ikke har vedtaget en beslutning i medfør af stk. 4 eller 5 inden udløbet af den tremånedersperiode, der henvises til i stk. 1, og BERT har bekræftet den foreslåede foranstaltnings hensigtsmæssighed og effektivitet, kan den pågældende nationale tilsynsmyndighed vedtage udkastet til foranstaltning under størst mulig hensyntagen til eventuelle anbefalinger fra Kommissionen og [telemetryndighedsnævnet] BERT. Den nationale tilsynsmyndighed skal offentliggøre, hvorledes den har taget hensyn til disse bemærkninger.~~

75. Inden for tre måneder fra Kommissionens vedtagelse i henhold til stk. 4 eller 5, jf. stk. 3, fjerde afsnit, af en begrundet beslutning i denne artikel, der pålægger den pågældende nationale tilsynsmyndighed at ændre eller tilbagetrække udkastet til foranstaltning, ændrer den nationale tilsynsmyndighed udkastet til foranstaltning eller trækker det tilbage i overensstemmelse med Kommissionens beslutning. Hvis udkastet til foranstaltning skal ændres, gennemfører den nationale tilsynsmyndighed en offentlig høring i henhold til proceduren for høring

og åbenhed i forvaltningen i artikel 6, og anmelder det ændrede udkast til foranstaltning til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 7.

86. *Den nationale tilsynsmyndighed kan trække udkastet til foranstaltning tilbage på et hvilket som helst trin i proceduren."*

- Ændring 138 (plenarmødet)

Kommissionen kan i princippet acceptere ændring 138 (plenarmødet), der tjener som en nyttig bekræftelse af principper, der gælder uafhængigt af denne bestemmelse; hermed er det op til medlemsstaterne at sikre, at der skabes en rimelig ligevægt mellem de forskellige grundlæggende rettigheder, der beskyttes af Fællesskabets retsorden, navnlig privatlivets fred, beskyttelse af ejendom, adgang til effektive retsmidler og ytrings- og informationsfrihed.

- Ændring 62

Ændringen giver de nationale tilsynsmyndigheder yderligere vejledning i udførelsen af deres opgaver i henhold til regelsættet, herunder vedrørende udviklingen af den næste generation af net. Antydningen af, at der kan skabes forudsigelighed i reguleringen gennem kontinuitet i afhjælpningsforanstaltningerne, hvor disse afhjælpningsforanstaltninger ellers ikke ville være blevet valgt, bør dog undgås.

Artikel 1, nr. 8, litra eb) (nyt), i ændringsretsakten; artikel 8, stk. 4a (nyt), i direktiv 2002/21/EF:

"eb) *Følgende indsættes som stk. 4a:*

"4a. De nationale tilsynsmyndigheder anvender med henblik på opfyldelse af de politiske mål, der henvises til i stk. 2, 3 og 4, objektive, gennemsikrelige, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede reguleringsprincipper ved bl.a.:

a) at fremme forudsigelighed i reguleringen, ~~i givet fald gennem kontinuitet i afhjælpningsforanstaltningerne over flere markedskontroller~~ ved at sikre en ensartet reguleringspraksis på tværs af forskellige analyseperioder

b) sikre, at virksomheder, der udbyder elektroniske kommunikationsnet og -tjenester, under ensartede omstændigheder behandles lige

c) at sikre konkurrencen til forbrugernes fordel og at fremme infrastrukturbaseret konkurrence, hvor dette er muligt

d) at fremme markedsorienterede investeringer og innovation i ny og forbedret infrastruktur, bl.a. ~~ved at tilskynde til fælles investeringer og ved at sikre, at gebyrerne for adgang til faciliteter fastsættes under passende hensyn til de risici, der bæres af passende risikofordeling mellem investorerne og de virksomheder, der nyder godt af adgangen til de nye faciliteter~~

e) at tage behørigt hensyn til de mange forskellige betingelser vedrørende konkurrence og forbrugere, der gør sig gældende i de forskellige geografiske områder i medlemsstaterne

f) kun at indføre forhåndsregulerende forpligtelser, hvor der ikke er reel og holdbar konkurrence, og lempe eller ophæve sådanne forpligtelser, så snart denne betingelse er opfyldt."

- Ændring 63/rev.

Kommissionen forstår Parlamentets ønske om at blive inddraget mere i politiske beslutninger om den strategiske tilgang til frekvensforvaltning og er rede til at undersøge, hvad der er den bedste institutionelle løsning. Den tekniske harmonisering af anvendelsen af frekvenser i henhold til frekvenspolitikbeslutningen må dog ikke berøres af dette.

Hvad angår artikel 8a, kan det ikke accepteres, at der oprettes et radiofrekvensudvalg, da dette vil skabe problemer, i og med at udvalgets opgaver vil være begrænset til at omfatte elektronisk kommunikation, at der vil være overlapning med eksisterende organer, der udfører samme opgaver, og at det ikke er nødvendigt at oprette endnu et udvalg for at nå Europa-Parlamentets vigtigste mål for denne nye artikel, jf. artikel 8b, stk. 4 (se nedenfor).

Den foreslåede artikel 8b må omformuleres, så fællesskabsdimensionen bliver tydeligere.

Ordlyden i artikel 8b, stk. 2, der nævner Fællesskabets retsprincipper, bør flyttes over i en betragtning.

Artikel 8b, stk. 3, skal omformuleres, så fællesskabsdimensionen bevares. Parlamentets tekst ser bort fra den rolle, som Kommissionen allerede har, og flytter ansvarsområder fra Fællesskabet til medlemsstaterne. Da direktivet kun gælder for elektronisk kommunikation, bør henvisningen til andre politikområder som transport og forskning og udvikling slettes.

I artikel 8b, stk. 5, må den første del slettes, da det er Kommissionen snarere end medlemsstaterne, der skal sikre koordineringen af EU's interesser.

Med hensyn til artikel 8b, stk. 4, ser Kommissionen gerne, at Parlamentet og Rådet inddrages i det strategipolitiske arbejde på betingelse af, at dette samarbejde navnlig rettes mod den strategiske side af EU's frekvenspolitik, men stk. 4 må omformuleres, så Kommissionens initiativ ikke begrænses. Desuden er der risiko for, at den foreslåede brug af den fælles beslutningsprocedure ved fastlæggelse af tekniske parametre (f.eks. for at undgå skadelig interferens) vil forhindre Fællesskabet i at træffe nødvendige og rettidige foranstaltninger, og at den vil skabe forvirring om radiofrekvensbeslutningens videre rolle.

Artikel 1, nr. 8a (nyt), i ændringsretsakten; artikel 8 a (ny), i direktiv 2002/21/EF:

"Følgende indsættes som artikel 8a:

"Artikel 8a

"Radiofrekvensudvalget"

~~1. Der oprettes hermed et radiofrekvensudvalg ("RSPC") for at bidrage til opfyldelsen af målsætningerne i stk. 1, 3 og 5.~~

~~RSPC rådgiver Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen i spørgsmål vedrørende radiofrekvenser.~~

~~RSPC sammensættes af repræsentanter på højt plan fra de kompetente nationale myndigheder for radiofrekvenser i hver enkelt medlemsstat. Hver medlemsstat har én stemme, mens Kommissionen ikke har stemmeret.~~

~~2. Efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen, eller på eget initiativ, vedtager RSPC udtalelser med absolut flertal.~~

~~3. RSPC forelægger en årlig aktivitetsrapport for Europa-Parlamentet og Rådet.~~

"Artikel 8b_a

"Strategisk planlægning og koordinering af radiofrekvenspolitikkerne i Den Europæiske Union-Det Europæiske Fællesskab

~~1. Medlemsstaterne bidrager til det indre markeds udvikling ved at samarbejder med hinanden og med Kommissionen om den strategiske planlægning, koordinering og harmonisering af brugen af radiofrekvenser i Den Europæiske Union-Det Europæisk Fællesskab. I den forbindelse De tager de bl.a. hensyn til økonomiske, sikkerhedsmæssige, sundhedsmæssige, kulturelle, videnskabelige, sociale og tekniske aspekter af EU's Fællesskabets politikker samt til aspekter som offentlighedens interesser og ytringsfrihed samt til interesserne hos brugerne af radiofrekvenserne med henblik på at optimere anvendelsen af radiofrekvenserne og undgå skadelig interferens.~~

~~2. Politiske aktiviteter i Den Europæiske Union vedrørende radiofrekvenser berører ikke:~~

~~a) foranstaltninger truffet på fællesskabsplan eller på nationalt plan i overensstemmelse med EU-retten med sigte på mål af almen interesse, navnlig for så vidt angår regulering af indhold og audiovisuel og mediepolitik,~~

~~b) bestemmelserne i direktiv 1999/5/EF* og~~

~~c) medlemsstaternes ret til at organisere og anvende deres radiofrekvenser med sigte på at opretholde den offentlige orden, den offentlige sikkerhed og sikre forsvaret.~~

~~32. Medlemsstaterne bidrager gennem samarbejde med hinanden og med Kommissionen til sikrer koordineringen af politiske tiltag vedrørende radiofrekvenser i Den Europæiske Union Det Europæiske Fællesskab og, om nødvendigt, til den harmonisering af betingelserne med hensyn til adgang til og effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne, der er nødvendig for at sikre, at der etableres et velfungerende indre marked for elektronisk kommunikation det indre markeds oprettelse og funktion på EU-politiske områder som elektronisk kommunikation, transport og forskning og udvikling.~~

~~34 Kommissionen kan under behørig hensyntagen til RSPC's udtalelse forelægge forslag til retsakt om indledning af et handlingsprogram for radiofrekvenser med henblik på strategisk planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvenserne i Den Europæiske Union eller andre lovgivningsmæssige foranstaltninger med sigte på at optimere anvendelsen af frekvenserne og undgå skadelig interferens. Kommissionen kan forelægge et lovforslag om et program for radiofrekvenspolitikken. Programmet skal opstille politiske retningslinjer for den strategiske planlægning og harmonisering af anvendelsen af frekvenserne i overensstemmelse med dette direktiv og særdirektiverne.~~

~~45. Medlemsstaterne sikrer effektiv koordinering af Den Europæiske Unions interesser i internationale organisationer med ansvar for spørgsmål vedrørende radiofrekvenser. Når det er nødvendigt af hensyn til en sådan effektiv koordinering af Det Europæiske Fællesskabs interesser i internationale organisationer med kompetence i frekvensspørgsmål, kan Kommissionen under skyldig hensyntagen til udtalelsen fra RSPC foreslå Europa-Parlamentet og Rådet fælles politiske målsætninger og herunder, om nødvendigt, et forhandlingsmandat.~~"

~~* — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10)."~~

Der indsættes en ny betragtning:

Frekvenspolitiske tiltag i Det Europæiske Fællesskab berører hverken foranstaltninger, der i henhold til fællesskabslovgivning træffes på fællesskabsniveau eller på nationalt niveau, med henblik på at opfylde almennyttige målsætninger, navnlig i forbindelse med regulering af indhold og med av- og mediepolitikken, eller bestemmelserne i direktiv 1999/5/EF* eller medlemsstaternes ret til at tilrettelægge og anvende deres radiofrekvenser i den offentlige ordens, den offentlige sikkerheds eller forsvarrets tjeneste.

~~* — Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/5/EF af 9. marts 1999 om radio- og teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse (EFT L 91 af 7.4.1999, s. 10)."~~

- Ændring 64/rev.

Andet afsnit i artikel 9, stk. 1, må omformuleres, så det tydeliggøres, at der kun er tale om relevante internationale aftaler, dvs. aftaler, der er i overensstemmelse med fællesskabsretten.

I artikel 9, stk. 3, er henvisningen til radionetbaseret eller trådløs adgang nødvendig for at danne ramme om medlemsstaternes indsats for at forhindre, at der indføres detaljerede begrænsninger for netarkitekturen, som i urimelig grad indskrænker princippet om neutralitet. Henvisningen til internationale aftaler bør ske i artikel 9, stk. 1, og i betragtningerne.

I artikel 9, stk. 3, andet afsnit, litra a) bør udtrykket "risikoen for" undgås, da der altid er en (meget lille) risiko for skadelig interferens. Hvor vidtgående begrænsninger der er nødvendige for at undgå skadelig interferens, bør afgøres på baggrund af kravet om, at nationale undtagelsesforanstaltninger skal være forholdsmæssigt afpassede.

Behovet for at sikre tjenestens tekniske kvalitet, som der henvises til i det nye litra ba), bør kædes sammen med behovet for at undgå skadelig interferens og bør ikke i sig selv berettige til en undtagelse fra princippet om teknologineutralitet. Det samme gælder hensynet til at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenserne under det nye litra ca). Dette er et vigtigt mål for frekvensforvaltningen, men hænger også sammen med interferenskontrol.

I litra c) bør der skabes en forbindelse mellem optimal udnyttelse af muligheden for delt brug af radiofrekvenser og generelle tilladelser for at gøre det muligt at indføre strammere tekniske vilkår i frekvensbånd, der er omfattet af generelle tilladelser.

Hvad angår litra d), bør det kun være muligt at fravige princippet om teknologineutralitet for at opfylde en almennyttig målsætning, hvis denne målsætning ikke kan opfyldes gennem begrænsninger i tjenesteneutraliteten. Dette skal begrundes og dokumenteres af den medlemsstat, der gør undtagelsen gældende. Dette bør fremgå ved, at der tilføjes følgende ordlyd i betragtning 21: "navnlig for en almennyttig målsætning, hvor en sådan målsætning ikke kan opfyldes gennem en begrænsning i tjenesteneutraliteten".

I artikel 9, stk. 4, skaber første del af ændringen retsusikkerhed og afvises derfor. Henvisningen til ITU's radioreglement afvises, da dette ikke har at gøre med elektroniske kommunikationstjenester, og da en sådan henvisning blot vil skabe en ubegrundet forventning. Udtrykket "i overensstemmelse med" skal erstattes med "som fastlagt i".

Alle andre ændringer accepteres.

Artikel 1, nr. 9, i ændringsretsakten; Artikel 9 i direktiv 2002/21/EF:

"1. Under behørig hensyntagen til det forhold, at radiofrekvenser er et offentligt gode, som har en vigtig social, kulturel og økonomisk værdi, sikrer medlemsstaterne, at radiofrekvenserne til elektroniske kommunikationstjenester forvaltes effektivt på deres område i overensstemmelse med artikel 8 og 8b. De sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheders allokering og tildeling af sådanne radiofrekvenser bygger på objektive, gennemsikrelige, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede kriterier. I den forbindelse handler de i overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til traktaten og, hvor det er relevant, tilsvarende internationale aftaler, og de kan tage hensyn til almene interesser som fastlagt nedenfor.

2. Medlemsstaterne fremmer harmoniseringen af frekvensanvendelsen i Fællesskabet på en måde, der tilgodeser behovet for en virkningsfuld og effektiv udnyttelse og sikrer forbrugerne fordele, f.eks. stordriftsfordele og interoperabilitet mellem tjenester. I denne forbindelse handler de i overensstemmelse med artikel 8b og 9c i dette direktiv og med beslutning nr. 676/2002/EF (frekvenspolitikbeslutningen).

3. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c, sikrer medlemsstaterne, at alle typer *teknologier, der anvendes til* elektroniske kommunikationstjenester kan udbydes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektronisk kommunikation *i overensstemmelse med ITU's radioreglement.*

Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer *teknologier til elektroniske kommunikationstjenester* der må bruges, hvor dette er nødvendigt for at:

a) undgå *risikoen for* skadelig interferens, navnlig for at sikre tjenestens tekniske kvalitet og en effektiv udnyttelse af radiofrekvenserne

b) beskytte folkesundheden mod elektromagnetiske felter

ba) sikre tjenestens tekniske kvalitet

c) sikre, at muligheden for delt brug af radiofrekvenser udnyttes optimalt, hvor brugen af radiofrekvenser er omfattet af en generel tilladelse

ca) sikre effektiv anvendelse af radiofrekvenserne

d) *opfylde en almennyttig målsætning* i overensstemmelse med stk. 4.

4. Medmindre andet gælder i medfør af følgende afsnit eller de foranstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c, sikrer medlemsstaterne, at alle typer elektroniske kommunikationstjenester kan udbydes i de frekvensbånd, der er til rådighed for elektroniske kommunikationstjenester, som fastlagt i deres nationale frekvensplaner i overensstemmelse med deres nationale frekvenstildelinger og med ITU's radioreglement. Medlemsstaterne kan dog fastsætte forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende begrænsninger for, hvilke typer elektroniske kommunikationstjenester der kan udbydes.

Foranstaltninger, der kræver, at en *elektronisk kommunikationstjeneste* udbydes i et bestemt frekvensbånd *for elektroniske kommunikationstjenester*, skal være begrundet ud fra hensynet til at sikre, at en almennyttig målsætning opfyldes *som fastlagt i national lovgivning* i overensstemmelse med fællesskabsretten, herunder sikkerhed for menneskeliv, fremme af social, regional eller territorial samhørighed, effektiv udnyttelse af frekvensressourcerne og fremme af *kultur- og mediepolitiske målsætninger*, som kulturel og sproglig mangfoldighed og mediepluralisme.

En *foranstaltning, der hindrer*, at en hvilken som helst anden *elektronisk kommunikationstjeneste* udbydes i et bestemt frekvensbånd, skal være begrundet ud fra hensynet til at beskytte livskritiske tjenester.

5. Medlemsstaterne foretager jævnligt en vurdering af, om de begrænsninger *og foranstaltninger*, der er indført i medfør af stk. 3 og 4, fortsat er nødvendige, *og de offentliggør resultaterne af disse vurderinger.*

6. Stk. 3 og 4 gælder for allokering og tildeling af radiofrekvenser *fra den [datoen for gennemførelsen af dette direktiv]."*

- Ændring 65

Udtrykket "på linje med" er at foretrække frem for "i overensstemmelse med", da artikel 9, stk. 3 og 4, ikke indeholder nogen tildelingsprocedurer.

Artikel 1, nr. 10, i ændringsretsakten; artikel 9a i direktiv 2002/21/EF:

"Revision af begrænsninger i eksisterende rettigheder

1. I en periode på fem år fra den *[datoen for gennemførelsen af dette direktiv]* kan medlemsstaterne ~~sikre~~ **tillade**, at indehavere af brugsrettigheder til frekvenser, der er indrømmet før denne dato, **og som er gyldige i en periode på ikke under fem år efter denne dato** kan **forelægge forelægger** den kompetente nationale myndighed en ansøgning om en nyvurdering af de begrænsninger i deres rettigheder, der er indført i henhold til artikel 9, stk. 3 og 4.

Før den kompetente nationale myndighed træffer sin afgørelse, underretter den rettighedshaveren om sin vurdering af begrænsningerne, idet den anfører, hvad rettigheden omfatter efter nyvurderingen, og giver rettighedshaveren mulighed for at trække sin ansøgning tilbage inden for en rimelig frist.

Hvis rettighedshaveren trækker sin ansøgning tilbage, forbliver rettigheden uændret, indtil den udløber, eller indtil femårsperiodens udløb, alt efter hvilken dato der ligger først.

2. Hvis rettighedshaveren, jf. stk. 1, er udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester, og brugsretten til radiofrekvenser er indrømmet, for at rettighedshaveren kan opfylde en særlig almenyttig målsætning, **herunder levering af transmissionstjenester, skal retten til at anvende** den del af radiofrekvenserne, der er nødvendige for at opfylde denne målsætning, **forblive uændret**. Den del af radiofrekvenserne, der bliver unødvendige for at opfylde målet, indgår i en ny tildelingsprocedure **på linje med i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3 og 4, i dette direktiv samt og i overensstemmelse med** artikel 7, stk. 2, i tilladelsesdirektivet.

3. Efter den femårsperiode, der er nævnt i stk. 1, træffer medlemsstaterne alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at artikel 9, stk. 3 og 4, anvendes på enhver ~~anden~~ tildeling og allokering af frekvenser, der var gældende på datoen for dette direktivs ikrafttræden.

4. Når medlemsstaterne anvender denne artikel, træffer de passende foranstaltninger for at sikre en loyal konkurrence.

- Ændring 66

Kommissionen kan acceptere henvisningen til nationale procedurer, men ikke til nationale frekvensallokeringsplaner, da det sidste ville medføre urimelig mangel på fleksibilitet. Desuden kan handel med frekvenser i et givet frekvensbånd ikke forhindres, hvis det er tilladt ifølge gennemførelsesforanstaltninger, der er vedtaget på EU-plan.

I artikel 9b, stk. 2, kan endnu en anmeldelse undgås, hvis anmeldelsen af planer om handel indeholder den forventede dato for den faktiske overdragelse.

Artikel 1, nr. 10, i ændringsretsakten; Artikel 9b i direktiv 2002/21/EF:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder **i overensstemmelse med de nationale procedurer** kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder inden for de frekvensbånd, hvor dette er muligt i henhold til de gennemførelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til artikel 9c, ~~forudsat at denne overdragelse eller udleje er i overensstemmelse med de nationale procedurer og de nationale planer for frekvenstildeling.~~

Medlemsstaterne kan også fastsætte, at virksomheder *i overensstemmelse med de nationale procedurer* kan overdrage eller udleje individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser til andre virksomheder inden for andre frekvensbånd.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en virksomheds planer om at overdrage brugsrettigheder til radiofrekvenser *samt den faktiske overdragelse* meddeles til den kompetente nationale **tilsynsmyndighed for tildeling af individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser** og offentliggøres. Når radiofrekvensanvendelsen er blevet harmoniseret ved anvendelse af *artikel 9c og frekvenspolitikbeslutningen* eller andre fællesskabsforanstaltninger, skal en sådan overdragelse være i overensstemmelse med den harmoniserede brug.

- Ændring 67/rev.

I artikel 9c, litra b) og c), må Kommissionen have tilstrækkelig mulighed for at gribe ind i de nærmere vilkår for procedurer, tidsmæssige og andre begrænsninger for overdragelse og udlejning samt for konkurrencen, så den råder over tilstrækkelige midler til at få det indre marked til at fungere.

Artikel 1, nr. 10, i ændringsretsakten; Artikel 9c i direktiv 2002/21/EF:

For at bidrage til udviklingen af det indre marked og føre principperne *i artikel 8b, 9, 9a og 9b* ud i livet kan Kommissionen vedtage passende *tekniske gennemførelsesforanstaltninger* med henblik på at:

~~-a) anvende det handlingsprogram for radiofrekvenser~~ **program for radiofrekvenspolitikken, der er vedtaget efter artikel 8b, stk. 4**

a) *udpege* de frekvensbånd, inden for hvilke brugsrettigheder kan overdrages eller udlejes mellem virksomheder

b) harmonisere de vilkår, der knyttes til sådanne rettigheder

c) forhindre den forvridding af konkurrencen, der kan opstå, når individuelle rettigheder overdrages

~~d) udpege de bånd, for hvilke princippet om tjenesteneutralitet skal gælde.~~

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3."

- Ændring 68

Med ændringen præciseres det, at medlemsstaterne skal hæve restriktioner i de nationale nummerplaner og dertil knyttede regler, der kan skade borgernes, forbrugernes og erhvervslivets interesser i EU. Dog bør udtrykkene "offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester" og "elektroniske kommunikationstjenester" bibeholdes for at lette forståelsen.

Artikel 1, nr. 11, litra a), i ændringsretsakten; Artikel 10, stk. 2, i direktiv 2002/21/EF:

"2. De nationale tilsynsmyndigheder sikrer, at nummerplaner og -procedurer administreres således, at alle udbydere **af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester og bredere betragtet brugerne af numre i hele EU** behandles lige. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at en virksomhed, som har fået tildelt en nummerserie, ikke diskriminerer andre udbydere **af elektroniske kommunikationstjenester og brugere** med hensyn til de nummergrupper, der giver adgang til deres tjenester.

- Ændring 69

Denne ændring kan accepteres, for så vidt angår præciseringen af, at harmoniseringen begrænses til bestemte numre eller nummerserier. Kommissionen kan også acceptere, at henvisningen til hasteproceduren udgår. På den anden side er emnet grænseoverskridende adgang til nationale numre behandlet i forsyningspligt-direktivet og bør derfor ikke nævnes her. Desuden bør henvisningen til muligheden for at opstille takstprincipper bevares, da dette er et vigtigt område, hvor der kan være behov for yderligere harmonisering af hensyn til det indre marked.

Artikel 1, nr. 11, litra b), i ændringsretsakten; Artikel 10, stk. 4, i direktiv 2002/21/EF:

"4. Medlemsstaterne støtter harmoniseringen af *bestemte numre eller nummerserier* i Fællesskabet, hvor dette får det indre marked til at fungere bedre, eller hvor det fremmer udviklingen af paneuropæiske tjenester. Kommissionen træffer passende tekniske gennemførelsesforanstaltninger på dette område, der blandt andet kan bestå i at **opstille takstprincipper for bestemte numre eller nummerserier og sikre passende grænseoverskridende adgang til nationale numre, der anvendes til vigtige tjenester som nummeroplysning.** Som led i gennemførelsesforanstaltningerne kan Kommissionen tildele **BERT [telemyndighedsnævnet]** særlige ansvarsopgaver i forbindelse med anvendelsen af foranstaltningerne.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3."

- Ændring 70

Overordnet set er Kommissionen tilfreds med, at denne ændring styrker målsætningen om at fremme en passende konkurrence på infrastrukturområdet gennem delt brug af faciliteter i et rimeligt omfang. Hvad angår stk. 1, vil det imidlertid ikke være rimeligt at stille krav om delt brug af faciliteter for at give

adgang til alle passive netelementer (som f.eks. ubestykket lyslederkapacitet), medmindre den pågældende virksomhed har en stærk markedsposition, og i så fald kan virksomheden pålægges forpligtelser vedrørende krav i henhold til artikel 12 i adgangsdirektivet. De ændringer, som Kommissionen har foretaget i betragtning 27 (i forbindelse med Parlamentets ændring 27), har til formål at forklare denne fremgangsmåde ved at understrege, at delt brug af faciliteter kan tjene forskellige mål, alt afhængigt af om dette middel anvendes som led i symmetrisk eller asymmetrisk (i tilfælde af stærk markedsposition) regulering.

Det er nødvendigt at bevare incitamenterne for den investerende operatør gennem en passende risikodeling, men metoden hertil, som beskrevet i stk. 2a, bør være i overensstemmelse med den, som de nationale tilsynsmyndigheder allerede anvender ved asymmetrisk regulering i henhold til artikel 13 i adgangsdirektivet. Ifølge denne metode justeres omkostningerne ved den investerede kapital med en passende risikopræmie.

Artikel 1, nr. 13, i ændringsretsakten; Artikel 12 i direktiv 2002/21/EF:

"Samhusning og delt brug af netelementer og dertil hørende faciliteter for udbydere af elektroniske kommunikationsnet

1. Hvis en virksomhed, der udbyder elektroniske kommunikationsnet, i henhold til national lovgivning har tilladelse til at installere faciliteter på, over eller under offentlig eller privat ejendom, eller kan påberåbe sig en procedure for ekspropriation af ejendom eller brugsret til sådanne formål, skal de nationale tilsynsmyndigheder **under fuld hensyntagen til proportionalitetsprincippet** kunne stille krav om delt brug af sådanne faciliteter eller sådan ejendom, herunder adgangsveje til bygninger, **kabler i bygninger**, master, antenner, **tårne og andre støttekonstruktioner**, kabelkanaler, **ledningskanaler**, mandehuller og skabe ~~samt alle andre netelementer, der ikke er aktive.~~

2. Af hensyn til miljø, folkesundhed eller den offentlige sikkerhed eller til mål for by- og landsplanlægningen kan medlemsstaterne kræve, at indehavere af de rettigheder, der er nævnt i stk. 1, deles om faciliteter eller ejendom (herunder ved fysisk samhusning) eller træffer foranstaltninger til at lette koordineringen af offentlige arbejder, dog først efter en offentlig høring af passende varighed, hvor alle berørte parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger for delt brug eller koordinering kan også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved delt brug af faciliteter eller ejendom.

2a. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder har beføjelser til efter en passende offentlig høringsperiode, under hvilken alle berørte parter har mulighed for at tilkendegive deres holdning, at kræve, at indehaverne af de i stk. 1 anførte rettigheder deler faciliteter eller ejendom, herunder ved fysisk samhusning, for dermed at tilskynde til effektive investeringer i infrastruktur og fremme af innovation. Sådanne dele- eller koordineringsordninger kan omfatte regler for fordeling af omkostningerne til deling af faciliteter eller ejendomme, justeret i forhold til risiciene, hvor det er rimeligt og skal sikre, at der foretages en passende risikodeling mellem de berørte virksomheder.

2b. Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder på grundlag af oplysninger fra indehaverne af de i stk. 1 anførte rettigheder udarbejder en detaljeret oversigt over arten af, adgangen til og den geografiske beliggenhed af de i stk. 1 anførte faciliteter, og at de stiller den til rådighed for interesserede parter.

2c. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder i samarbejde med de nationale tilsynsmyndigheder indfører passende koordineringsprocedurer, for så vidt angår de i stk. 2 anførte offentlige arbejder, og for så vidt angår andre relevante offentlige faciliteter eller ejendom. Sådanne koordineringsprocedurer kan omfatte procedurer til at sikre, at de berørte parter orienteres om relevante offentlige faciliteter eller ejendom og om igangværende og planlagte offentlige arbejder, at de orienteres i god tid om sådanne arbejder, og at delt brug lettes i størst mulig grad.

3. Foranstaltninger, som en national tilsynsmyndighed træffer i overensstemmelse med *denne artikel*, skal være objektive, transparente, *ikke-diskriminatoriske* og forholdsmæssigt afpassede."

- Ændring 71

Ændringen indebærer flere udmærkede præciseringer. Dog er ændringen af "national tilsynsmyndighed" til "kompetent myndighed" unødvendig (jf. artikel 3 i rammedirektivet). Det skal også bemærkes, at denne bestemmelse (artikel 13a) vedrører en anden situation end kravene vedrørende brud på privatlivets fred i artikel 4, stk. 3, i direktivet om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation (2002/58/EF), og at der derfor er brug for et andet sæt regler og procedurer for de sager, der behandles i henhold til artikel 13a. Muligheden for supplerende nationale foranstaltninger tillader medlemsstaterne at tage hensyn til særlige nationale forhold.

Artikel 1, nr. 14, i ændringsretsakten; artikel 13a i direktiv 2002/21/EF:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, træffer passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at beskytte sikkerheden i deres net og tjenester. Under hensyn til teknologiens stade skal disse foranstaltninger garantere et sikkerhedsniveau, der står i forhold til risikoen. Der skal navnlig træffes foranstaltninger for at forhindre **og** minimere virkningen af sikkerhedshændelser for brugerne og for andre net, med hvilke det berørte net er sammenkoblet.

2. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet træffer *passende* foranstaltninger for at sikre deres nets integritet og dermed kontinuitet i leveringen af de tjenester, der udbydes via disse net.–***De kompetente nationale tilsynsmyndigheder hører udbyderne af elektroniske kommunikationstjenester, inden de vedtager særlige foranstaltninger vedrørende de elektroniske kommunikationsnets sikkerhed og integritet.***

3. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, underretter den kompetente nationale tilsynsmyndighed

om brud på sikkerheden eller *tab af* integritet, der har haft væsentlige følger for driften af net eller tjenester.

Om nødvendigt underretter den pågældende *kompetente* nationale tilsynsmyndighed de *kompetente* nationale tilsynsmyndigheder i andre medlemsstater ~~og ENISA~~. Hvor det er i offentlighedens interesse, at et brud på sikkerheden offentliggøres, kan den *kompetente* nationale tilsynsmyndighed informere offentligheden.

En gang om året forelægger den *kompetente* nationale tilsynsmyndighed en sammenfattende rapport for Kommissionen om de indberetninger, den har modtaget, og de foranstaltninger, der er truffet i henhold til dette stykke.

4. Kommissionen kan, idet den tager nøje hensyn til ENISA's udtalelse, efter at have hørt ENISA vedtage passende tekniske gennemførelsesbestemmelser for at harmonisere de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, 2 og 3, herunder bestemmelser om, under hvilke forhold og efter hvilke procedurer der skal foretages indberetninger, og om hvordan indberetningerne skal udformes. *Vedtagelsen af sådanne tekniske gennemførelsesbestemmelser må ikke hindre medlemsstaterne i at vedtage supplerende krav med sigte på at opfylde målsætningerne i stk. 1 og 2.*

~~*Tekniske gennemførelsesbestemmelser vedrørende indberetninger skal være i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor*.*~~

Disse gennemførelsesbestemmelser, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter den procedure, der henvises til i artikel 22, stk. 3. I særligt hastende tilfælde kan Kommissionen anvende hasteproceduren, jf. artikel 22, stk. 4."

* — *EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.*"

- Ændring 72

Denne ændring tydeliggør teksten. Det kan dog ikke accepteres, at der tilføjes kriterier vedrørende bæredygtighed, da dette vil svække Kommissionens forslag..

Artikel 1, nr. 14, i ændringsretsakten; Artikel 13b, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF:

"1. Medlemsstaterne sikrer, at de *kompetente* nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at pålægge virksomheder, der udbyder offentlige kommunikationsnet eller offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester, bindende instrukser med henblik på gennemførelsen af *bestemmelserne i artikel 13a. De bindende instrukser skal være forholdsmæssigt afpassede og økonomisk og teknisk bæredygtige og skal gennemføres inden for en rimelig tidsfrist.*"

Ændring 74

Denne ændring tydeliggør teksten. Det er dog nødvendigt at tage højde for, at "sikkerhed" i de nuværende bestemmelser henviser til både net og tjenester, mens "integritet" kun vedrører net.

Artikel 1, nr. 14, i ændringsretsakten; Artikel 13b, stk. 2, litra a), i direktiv 2002/21/EF:

a) forelægge de oplysninger, der nødvendige for at vurdere sikkerheden **og/eller integriteten** i deres tjenester og net, herunder en dokumenteret sikkerhedspolitik og".

- Ændring 75

Ændringen styrker bestemmelsen. Det er dog unødvendigt at tilføje "kompetente" foran "nationale tilsynsmyndighed".

Artikel 1, nr. 14, i ændringsretsakten; Artikel 13b, stk. 3, i direktiv 2002/21/EF:

"3. Medlemsstaterne sikrer, at de **kompetente** nationale **tilsyns**myndigheder har de nødvendige beføjelser til at undersøge tilfælde af manglende opfyldelse af kravene **samt virkningerne for nettenes sikkerhed og integritet.**".

- Ændring 77

Kommissionen kan acceptere, at stk. 3 i rammedirektivets artikel 14 bibeholdes, men den er ikke enig i de ændringer, som Parlamentet har foretaget i dette stykke. I det ændrede forslag udgår således ændringsretsaktens bestemmelse om at lade artikel 14, stk. 3, udgå af direktivet.

Artikel 1, nr. 15, litra b), i ændringsretsakten udgår.

- Ændring 80

Kommissionen kan i princippet acceptere denne ændring af rammedirektivets artikel 16, stk. 1, men anser henvisningen til henstillingen for overflødig, da de nationale tilsynsmyndigheders forpligtelse til at tage hensyn til henstillingen allerede - og mere passende - er nævnt i artikel 15, stk. 3.

Artikel 1, nr. 17, litra a), i ændringsretsakten; Artikel 16, stk. 1, i direktiv 2002/21/EF:

De nationale tilsynsmyndigheder analyserer de relevante markeder, ~~idet de tager højde for de markeder, der er opført i henstillingen~~ og under størst mulig hensyntagen til retningslinjerne. Medlemsstaterne sikrer, at denne analyse, hvor det er hensigtsmæssigt, foretages i samarbejde med de nationale konkurrencemyndigheder."

- Ændring 84

Kommissionen kan acceptere, at henvisningen til hasteproceduren udgår, men er ikke enig i, at forskriftsproceduren med kontrol skal udvides til at omfatte de gennemførelsesforanstaltninger, der henvises til i artikel 17, stk. 1, da disse er af ikke-bindende art.

Artikel 1, nr. 18, litra c), i ændringsretsakten; Artikel 17, stk. 6a, i direktiv 2002/21/EF:

"6a. De gennemførelsesforanstaltninger, der henvises til i *stk. 1, 4 og 6*, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3."

– Ændring 85

Europa-Parlamentets formulering af artikel 19, stk. 1, ville betyde, at Kommissionen kun kan gribe ind efter, at afvigelser i myndighedernes udførelse af deres opgaver allerede har skabt en hindring for det indre marked. Desuden er Kommissionen nødt til at have mulighed for at udstede en henstilling i henhold til denne artikel, så den råder over et hurtigt og fleksibelt middel til blød lovgivning. Derfor bibeholdes stk. 2.

Kommissionen kan acceptere, at henvisningen til hasteproceduren i stk. 3 udgår.

Ændringen af stk. 4c afvises, da den ville give Kommissionen urimeligt vidtgående beføjelser til at anvende udvalgsproceduren, der går ud over de forbrugerspørgsmål, der er omfattet af forsyningspligt-direktivet, og dermed ud over anvendelsesområdet for regelsættet. De gennemførelsesforanstaltninger, der skal træffes i henhold til artikel 19, er begrænset til spørgsmål, der er omfattet af regelsættet.

Tilføjelsen i stk. 4, litra d), er nødvendig for at skabe sammenhæng i den terminologi, der bruges om dette emne.

Kommissionen kan ikke acceptere, at stk. 5 udgår. Dette ville indebære en unødvendig begrænsning i de opgaver, der varetages af [telemetryndighedsnævnet], som med sin erfaring kan yde Kommissionen nyttig rådgivning i dette spørgsmål.

Artikel 1, nr. 20, i ændringsretsakten; Artikel 19 i direktiv 2002/21/EF:

"1. Hvis Kommissionen finder, at afvigelser i de nationale tilsynsmyndigheders udførelse af de opgaver, de er pålagt i henhold til dette direktiv og særdirektiverne, **kan skabe skaber** hindringer på det indre marked, kan den under størst mulig hensyntagen til **BERTs**—[telemetryndighedsnævnets] udtalelse, hvor en sådan foreligger, **udstede en henstilling eller** vedtage en beslutning om harmoniseret anvendelse af bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne for at fremme opfyldelsen af målene i artikel 8, uden at dette dog berører artikel 9 i dette direktiv og artikel 6 og 8 i direktiv 2002/20/EF (adgangsdirektivet).

2. Når Kommissionen udsteder en henstilling i henhold til stk. 1, handler den efter den procedure, der henvises til i artikel 22, stk. 2.

Medlemsstaterne sikrer, at de nationale tilsynsmyndigheder under udførelsen af deres opgaver tager størst muligt hensyn til sådanne henstillinger. Vælger en national tilsynsmyndighed at undlade at følge en henstilling, underretter den Kommissionen herom og begrundes sin holdning.

3. Den beslutning, der *henvises til* i stk. 1, og som har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i dette direktiv ved at supplere det, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol, jf. artikel 22, stk. 3.

4. Foranstaltninger, der vedtages i henhold til stk. 1, kan omfatte fastlæggelse af en harmoniseret eller koordineret fremgangsmåde i følgende spørgsmål:

a) en ensartet tilgang til regulering i praksis, herunder reguleringen af nye tjenester, ***subnationale markeder og grænseoverskridende erhvervsmæssige elektroniske kommunikationstjenester, der ydes til virksomheder***

b) nummer-, navne- og adressespørgsmål, herunder nummerserier, portabilitet for numre og identifikationsmidler, nummer- og adresseomsætningssystemer og adgang til 112-alarmtjenester

c) forbrugerspørgsmål, ~~der ikke er omfattet af direktiv 2002/22/EF (forsyningspligtdirektivet)~~, herunder særlig elektroniske kommunikationstjenesters og udstyrs tilgængelighed for handicappede slutbrugere

d) lovpligtig regnskabsaflæggelse, *herunder beregning af investeringsrisici.*

5. [Telemetryndighedsnævnet] kan på eget initiativ rådgive Kommissionen om, hvorvidt der bør vedtages en foranstaltning i henhold til stk. 1.

– Ændring 86

Henvisningen i denne ændring til en "fælles beslutning" må afvises. De nationale tilsynsmyndigheder kan kun træffe bindende beslutninger, der gælder for deres område. Muligheden for at træffe fælles beslutninger ville gribe ind i medlemsstaternes rettigheder. Der ville også opstå tvivl om, hvilken domstol der har kompetence i tilfælde af, at sådanne beslutninger anfægtes. De nationale tilsynsmyndigheder kan dog godt koordinere og blive enige om de afgørelser, de træffer om de berørte foretagender, der driver virksomhed på deres respektive områder og under deres jurisdiktion.

Artikel 1, nr. 22, i ændringsretsakten; artikel 21, stk. 2, første afsnit, i direktiv 2002/21/EF:

"2. Alle parter kan forelægge tvisten for de berørte nationale tilsynsmyndigheder. De kompetente nationale tilsynsmyndigheder koordinerer deres indsats **og hører, hvor det er hensigtsmæssigt, i BERT [telemetryndighedsnævnet]** for at finde en **konsekvent** løsning på tvisten, ~~så vidt muligt gennem vedtagelse af en fælles beslutning,~~ i overensstemmelse med **deres respektive kompetencer i henhold til national lovgivning og** målene i artikel 8. *Alle forpligtelser, der pålægges en virksomhed af en national tilsynsmyndighed ved bilæggelse af en tvist, skal være i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og særdirektiverne.*"

Hvad angår adgangsdirektivet:

Ændring 91, 95, 98, 100, 101, 103 og 105.

- Ændring 91

En særlig henvisning til en bestemt type tjeneste, som den Parlamentet foreslår indsat vedrørende oplysningstjenester, hører ikke hjemme i EU's regelsæt. Regelsættet må ikke skelne mellem tjenester, der hører under samme kategori, som i dette særlige tilfælde ved at udskille oplysningstjenester fra den bredere kategori af informationssamfundstjenester, som oplysningstjenesterne tilhører. Adgang til abonnentoplysninger kan give anledning til spørgsmål om beskyttelse af personoplysninger. Desuden står det ikke klart, at tilbagebetaling af beløb mellem adgangsudbydere og udbydere af oplysningstjenester er et spørgsmål, der har at gøre med adgang.

Artikel 2, nr. 1, i ændringsretsakten; artikel 2, litra a), i direktiv 2002/19/EF.

a) "adgang": tilrådighedsstillelse af faciliteter og/eller tjenester for en anden virksomhed på nærmere fastsatte vilkår og på eksklusivt eller ikke-eksklusivt grundlag med henblik på udbud af elektroniske kommunikationstjenester, **inklusive levering af** informationssamfundstjenester og radio- og tv-indholdstjenester. Adgang omfatter bl.a.: adgang til netelementer og tilhørende faciliteter, der kan indebære tilslutning af udstyr, såvel kabel- som radiobaseret tilslutning (dette omfatter navnlig adgang til abonnentledninger og de nødvendige faciliteter og tjenester med henblik på tilvejebringelse af tjenester via abonnentledninger), adgang til fysisk infrastruktur, herunder bygninger, kabelkanaler og master, adgang til relevante softwaresystemer, herunder driftsstøttesystemer, adgang til nummerkonvertering eller systemer, der tilbyder tilsvarende funktioner, ~~adgang til de nødvendige abonnentoplysninger og til mekanismer med sigte på tilbagebetaling af beløb, slutbrugerne er blevet afkrævet af udbydere af oplysningstjenester~~, adgang til fastnet og mobilnet, navnlig med henblik på roaming, adgang til adgangsstyringssystemer til digitale tv-tjenester og adgang til virtuelle netjenester."

- Ændring 95

En særlig henvisning til en bestemt type tjeneste, som den Parlamentet foreslår indsat vedrørende oplysningstjenester i artikel 5, hører ikke hjemme i EU's regelsæt. Regelsættet må ikke skelne mellem tjenester, der hører under samme kategori, som i dette særlige tilfælde ved at udskille oplysningstjenester fra den bredere kategori af informationssamfundstjenester, som oplysningstjenesterne tilhører.

Hvad angår forslaget om, at der ved vurderingen af, om forpligtelserne er forholdsmæssigt afpassede, skal foretages en analyse af de forskellige konkurrenceforhold inden for en medlemsstat, nærer Kommissionen tvivl om gennemførligheden af denne opgave, da den vil kræve en geografisk markedsanalyse, der kun kan gennemføres som led i en markedsafgrænsning. Dette er et skridt, der ikke er obligatorisk i henhold til artikel 5, stk. 1, da de tilsvarende forpligtelser og betingelser er uafhængige af, om der er tale om en stærk markedsposition. Der er derfor en betydelig risiko for, at den foreslåede bestemmelse vil skabe en vis forvirring og retsikkerhed.

Artikel 2, nr. 2, i ændringsretsakten; Artikel 5 i direktiv 2002/19/EF:

"Stk. 1 og 2 affattes således:

"1. De nationale tilsynsmyndigheder skal med henblik på at virkeliggøre målsætningerne i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) tilskynde til og, når det er hensigtsmæssigt, sørge for, at der i henhold til bestemmelserne i dette direktiv etableres den fornødne adgang og samtrafik og sikres interoperabilitet mellem tjenesterne, samt varetage deres ansvar med henblik på at fremme effektiviteten og holdbar konkurrence, investeringer og innovation samt skabe flest mulige fordele for slutbrugerne.

Med forbehold af de foranstaltninger, der kan træffes vedrørende virksomheder med stærk markedsposition i henhold til artikel 8, skal de nationale tilsynsmyndigheder navnlig:

a) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre gennemgående forbindelse *eller redelig og rimelig adgang til tredjeparts tjenester, som f.eks. oplysningstjenester,* kunne indføre forpligtelser for virksomheder, der kontrollerer adgangen til slutbrugere, herunder i begrundede tilfælde pligt til at sammenkoble deres net, hvis det ikke allerede er sket, *eller gøre deres tjenester interoperable, bl.a. gennem mekanismer til tilbagebetaling til udbydere af beløb, slutbrugerne er blevet opkrævet, på redelige, gennemskelige og rimelige vilkår.*

b) i det omfang, det er nødvendigt for at sikre slutbrugeres adgang til digitale radio- og tv-transmissionstjenester, der nærmere angives af medlemsstaten, kunne forpligte udbydere til at tilbyde adgang til de andre faciliteter, der er nævnt i del II i bilag I, på redelige, rimelige og ikke-diskriminerende vilkår.

2. Forpligtelser og betingelser, der indføres i overensstemmelse med stk. 1, skal være objektive, transparente, forholdsmæssigt afpassede og ikke-diskriminerende og skal gennemføres efter procedurerne i *artikel 6, 7 og -7a* i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

~~*Ved vurderingen af forholdsmæssigheden af de forpligtelser og vilkår, der pålægges, tager de nationale tilsynsmyndigheder hensyn til de forskellige konkurrenceforhold i de forskellige områder i medlemsstaterne."*~~

- Ændring 98

Ordlyden "herunder restriktioner vedrørende adgang til tjenester og applikationer" er en udmærket tydeliggørelse, set på baggrund af udviklingen af den næste generation af tjenester, men henvisningen til trafikforvaltningspolitikker står ikke i forhold til målet.

Artikel 2, nr. 6a (nyt), i ændringsretsakten; Artikel 9, stk. 1, i direktiv 2002/19/EF:

"6a) Artikel 9, stk. 1, affattes således:

"1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel 8 pålægge forpligtelser vedrørende åbenhed i forbindelse med samtrafik og/eller adgang, og kræve, at udbydere skal offentliggøre bestemte oplysninger, som f.eks. regnskabsoplysninger, tekniske specifikationer, netkarakteristika, herunder *restriktioner vedrørende adgang til tjenester og applikationer, trafikforvaltningspolitikker,* betingelser og vilkår for levering og anvendelse samt priser. ""

- Ændring 100

I stk. 1, andet afsnit, skal der fortsat stå "kan", da forpligtelserne i litra a) - j) ikke alle anvendes systematisk, men snarere udvælges enkeltvis som følge af de nationale tilsynsmyndigheders analyse.

Kommissionen er i princippet positivt indstillet over for den foreslåede bestemmelse i stk. 1, litra fa), da den vil stimulere investeringerne i infrastruktur i forbindelse med den næste generation af accesnet. Denne forpligtelse overlapper imidlertid ændring 99 (som Kommissionen accepterer), ifølge hvilken artikel 9, stk. 4, i direktiv 2002/19/EF affattes således: "*Når det er konstateret, at en udbyder i henhold til artikel 14 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) har en stærk markedsposition på et relevant marked i forbindelse med lokal adgang på et fast sted, skal de nationale tilsynsmyndigheder uanset stk. 3 sikre, at der offentliggøres et standardtilbud, der som minimum indeholder de elementer, der er fastsat i bilag II*".

Hvad angår stk. 2, litra c) afspejler de ændringer, Kommissionen har foretaget i forhold til Parlamentets ændring 100, behovet for at undgå en unødigt opsplittning af regelsættet inden for en medlemsstat og i EU som helhed og dermed for at sikre, at metoden til risikodeling er i overensstemmelse med den, som de nationale tilsynsmyndigheder allerede anvender ved asymmetrisk regulering (dvs. i tilfælde af en stærk markedsposition) i henhold til artikel 13 i adgangsdirektivet. Ifølge denne metode justeres omkostningerne ved den investerede kapital ved hjælp af en risikopræmie.

Artikel 2, nr. 8, i ændringsretsakten; Artikel 12 i direktiv 2002/19/EF:

"1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel 8 pålægge udbydere forpligtelser til at efterkomme rimelige anmodninger om adgang til og anvendelse af specifikke netelementer og tilhørende faciliteter, bl.a. i tilfælde hvor den nationale tilsynsmyndighed er af den opfattelse, at nægtelse af adgang eller urimelige vilkår og betingelser med tilsvarende virkning vil kunne hindre, at der skabes et holdbart konkurrencebaseret marked i detailledet, eller være i modstrid med slutbrugernes interesser.

Udbyderne ~~skal~~ kan bl.a. pålægges pligt til:

a) at give tredjemand adgang til specifikke netelementer og/eller faciliteter, herunder ubundet adgang til abonnentledninger

b) at forhandle i god tro med virksomheder, der ansøger om adgang

c) at opretholde adgang til faciliteter, som der tidligere er givet adgang til

d) at tilbyde bestemte tjenester på engrosbasis til tredjeparters videresalg

e) at tilbyde fri adgang til tekniske grænseflader, protokoller eller andre nøgleteknologier, der er afgørende for tjenesternes eller virtuelle net tjenesters interoperabilitet

f) at tilbyde samhusning eller andre former for delt brug af faciliteter, herunder af kabelkanaler, bygninger, adgangsveje til bygninger, antenner, *tårne og andre*

støttekonstruktioner, master, mandehuller, skabe og andre netelementer, der ikke er aktive

fa) give tredjepart et standardtilbud for at tilbyde adgang til kabelkanaler

g) at udbyde bestemte tjenester, der er nødvendige for at sikre interoperabilitet mellem end-to-end-tjenester til slutbrugere, herunder faciliteter til intelligente net tjenester eller roaming på mobilnet

h) at tilbyde adgang til driftsstøttesystemer eller lignende softwaresystemer, der er nødvendige for at skabe reel konkurrence på tjenesteområdet

i) at sammenkoble net eller netfaciliteter

j) at tilbyde adgang til tilknyttede tjenester såsom anvendelse af oplysninger om identitet, geografisk placering og tilstedeværelse.

De nationale tilsynsmyndigheder kan i tilknytning til de nævnte forpligtelser stille krav om redelighed, rimelighed og rettidighed.

2. Når de nationale myndigheder overvejer, om de skal pålægge forpligtelserne i stk. 1 og især, når de vurderer, om sådanne forpligtelser er i overensstemmelse med de målsætninger, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) skal de navnlig tage hensyn til nedenstående faktorer:

a) om det i lyset af tempoet i markedsudviklingen er teknisk og økonomisk holdbart at bruge eller installere konkurrerende faciliteter, *herunder andre adgangsprodukter i forudgående led som f.eks. adgang til kabelkanaler*, idet der tages hensyn til karakteren og typen af de involverede samtrafik- og adgangsordninger

b) om det er praktisk muligt at tilbyde den foreslåede adgang i betragtning af den forhåndenværende kapacitet

c) hvor store startinvesteringer ejeren af faciliteten skal foretage, idet *alle offentlige investeringer og de risici, der er forbundet med investeringerne, tages i betragtning herunder en rimelig risikodeling mellem de virksomheder, der har adgang til disse nye faciliteter*, når der indføres forpligtelser vedrørende priserne i henhold til artikel 13

d) behovet for at sikre den frie konkurrence på længere sigt, *navnlig den infrastrukturbaserede konkurrence*

e) i givet fald relevante intellektuelle ejendomsrettigheder

f) udbuddet af paneuropæiske tjenester.

3. Når det pålægges en udbyder at tilbyde adgang i medfør af denne artikel, kan de nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsætte tekniske eller driftsmæssige betingelser, som skal opfyldes af den, der udbyder og/eller er berettiget til sådan adgang, når det er nødvendigt for at sikre normal drift af nettet. Forpligtelser til at overholde særlige tekniske standarder eller

specifikationer skal være i overensstemmelse med de standarder og specifikationer, der er fastlagt i henhold til *artikel 17*, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)."

- Ændring 101

Det er rimeligt at præcisere, at metoden til beregning af omkostningerne med henblik på regulering af priserne på adgang bør tage højde for de risici, der er forbundet med investeringer i infrastruktur, ved en justering (gennem en risikopræmie) af minimumsforrentningen af den investerede kapital. Dette indebærer i praksis, at de adgangssøgende virksomheder yder et økonomisk bidrag til dækning af de risici, som den investerende udbyder bærer.

Henvisningen til rammedirektivets artikel 19 er unødvendig, da artikel 19 gælder under alle omstændigheder.

Den sidste del af ændringen, der indfører en differentieret regulering af kort- og langfristede aftaler, savner proportionalitet og kunne resultere i retlige hindringer for markedsadgang, der hæmmer konkurrencen og investeringerne i infrastruktur.

Artikel 2, nr. 8a (nyt), i ændringsretsakten; Artikel 13, stk. 1, i direktiv 2002/19/EF:

"8a) Artikel 13, stk. 1, affattes således:

"1. De nationale tilsynsmyndigheder kan i medfør af bestemmelserne i artikel 8 pålægge forpligtelser vedrørende omkostningsdækning og priskontrol, herunder forpligtelser vedrørende omkostningsbaserede priser og udarbejdelse af omkostningsregnskabssystemer i forbindelse med udbud af bestemte former for samtrafik og/eller adgang, såfremt en markedsanalyse viser, at den pågældende udbyder som følge af en utilstrækkelig konkurrence vil kunne opretholde sine priser på et unaturligt højt niveau eller opretholde en prisklemme til skade for slutbrugerne. Når de nationale tilsynsmyndigheder fastsætter en pris for adgangen, skal de ~~De nationale tilsynsmyndigheder skal~~ tage hensyn til udbyderens investeringer og lade udbyderen få en rimelig forrentning af den relevante investerede kapital, herunder, hvor det er relevant, en præmie, der afspejler de risici, der er tale om. og med forbehold af artikel 19, litra d, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) tage hensyn til de risici, der er forbundet hermed, og den hensigtsmæssige risikofordeling mellem investorer og de virksomheder, der har adgang til de nye faciliteter, herunder til differentierede kort- og langfristede aftaler om risikodeling."

- Ændring 103

Tilføjelsen i stk. 1, første afsnit, af ordet "faste" må afvises, da den medfører, at bestemmelsen ikke er teknologineutral.

I stk. 2 må ordet "anmodning" bibeholdes i stedet for "forslag", som Parlamentet har foreslået, da formuleringen skal være i overensstemmelse med ordlyden i artikel 8, stk. 3, i direktiv 2002/19/EF.

Tilføjelsen i stk. 2, litra a), af ordet "engros" afvises, da der godt kan optræde konkurrenceproblemer på detailniveau, selv om reguleringen sker på engrosniveau.

Der er indsat et litra c) i stk. 2, og stk. 3 er ændret tilsvarende af klarhedshensyn.

I stk. 2, litra ba), er ordlyden tilpasset i lyset af artikel 8, stk. 4, i direktiv 2002/19/EF.

Artikel 2, nr. 9, i ændringsretsakten; Artikel 13a, stk. 1-3, i direktiv 2002/19/EF:

"1. En national tilsynsmyndighed kan i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 8, navnlig stk. 3, andet afsnit, **som en ekstraordinær foranstaltning** pålægge vertikalt integrerede virksomheder at placere aktiviteter i forbindelse med engrossalg af **faste** accesprodukter i en uafhængigt fungerende forretningsenhed.

Denne forretningsenhed skal levere accesprodukter og -tjenester til alle virksomheder, herunder andre afdelinger af moderselskabet, på samme betingelser, herunder hvad angår tidsfrister, priser og serviceniveau, og via samme systemer og processer.

2. Når en national tilsynsmyndighed agter at pålægge et krav om funktionel adskillelse, forelægger den ~~et forslag~~ **en anmodning** for Kommissionen, der omfatter.

a) dokumentation for, at indførelse **og håndhævelse inden for en rimelig tidsfrist** af passende forpligtelser blandt dem, der er beskrevet i artikel 9-13, **under behørig hensyntagen til bedste praksis for regulering**, for at skabe reel konkurrence i forlængelse af en koordineret analyse af de relevante markeder i overensstemmelse med den markedsanalyseprocedure, der er fastlagt i artikel 16 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), ikke har resulteret i reel konkurrence og heller ikke vil gøre det på længere sigt, og at der er konstateret væsentlige og vedvarende konkurrenceproblemer **og** markedssvigt på flere af **de analyserede markeder for engrosprodukter produktmarkeder**

aa) belæg for, at der er ingen eller kun ringe udsigter til infrastrukturbaseret konkurrence inden for en rimelig tidsfrist

b) en analyse af de forventede konsekvenser for tilsynsmyndigheden, for virksomheden **og navnlig dens personale** og incitamentet til at investere i sit net, samt for andre interesseparter, herunder navnlig **en analyse af** de forventede konsekvenser for konkurrencen på infrastruktur og eventuelle heraf følgende virkninger for forbrugerne

ba) en analyse af de årsager, der begrundet, at denne forpligtelse vil være det mest effektive middel til at gennemføre afhjælpningsforanstaltninger med sigte på at reagere på konstaterede konkurrenceproblemer/markedssvigt, der viser, at denne forpligtelse vil opfylde kravene i artikel 8, stk. 4, i direktiv 2002/19/EF

c) et udkast til de foranstaltninger, der påtænkes.

3. ~~De nationale tilsynsmyndigheder inkluderer i deres forslag et udkast til de foreslåede~~ **Udkastet til** foranstaltninger, ~~der~~ skal omfatte følgende elementer:

(a) nøje oplysninger om adskillelsens art og grad

- b) en beskrivelse af den særskilte forretningsenheds aktiver samt de produkter og tjenester, der skal leveres af denne forretningsenhed
- c) de organisatoriske foranstaltninger, der skal træffes for at sikre personalets uafhængighed i den særskilte forretningsenhed, og den tilsvarende incitamentstruktur
- d) regler til sikring af, at forpligtelserne overholdes
- e) regler til sikring af åbenhed omkring driftsprocedurene, navnlig over for andre interesseparter
- f) et overvågningsprogram med henblik på at sikre, at forpligtelserne overholdes, herunder offentliggørelse af en årlig rapport."

- Ændring 105

Kommissionen kan acceptere alle Parlamentets ændringer til adgangsdirektivets bilag II, da de styrker princippet om teknologineutralitet i bilagets bestemmelser, bortset fra Parlamentets forslag om at slette fodnoten i bilag II, del A, punkt 2, og del B, punkt 1. Denne fodnote indeholder et vigtigt forbehold vedrørende hensynet til den offentlige sikkerhed.

Artikel 2, nr. 10a (nyt), i ændringsretsakten; Bilag II i direktiv 2002/19/EF:

"Minimumsliste over elementer, der skal indgå i de standardtilbud om adgang til netinfrastruktur i engrosledet, inklusive delt adgang eller fuldt ubundet adgang på et fast sted, som [...] udbydere med en stærk markedsposition skal offentliggøre

I dette bilag forstås ved:

- a) **"abonnentledningsafsnit"**: et afsnit af en abonnentledning, der forbinder nettermineringspunktet hos abonnenten med et krydsfelt eller nærmere angivet mellemliggende koblingspunkt, i faste offentlige *elektroniske kommunikationsnet*
- b) **"ubundet adgang til abonnentledninger"**: både fuldt ubundet adgang til abonnentledninger og delt adgang til abonnentledninger; det indebærer ikke nogen ændring af ejerskabet til abonnentledningerne
- c) **"fuldt ubundet adgang til abonnentledninger"**: den adgangsberettigedes adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit, der ejes af en udbyder *med en stærk markedsposition, hvorved førstnævnte kan anvende netinfrastrukturens fulde kapacitet*
- d) **"fuldt ubundet adgang til abonnentledninger"**: den adgangsberettigedes adgang til abonnentledninger eller abonnentledningsafsnit, der ejes af en udbyder *med en stærk markedsposition, hvorved førstnævnte kan anvende en bestemt del af netinfrastrukturens kapacitet, som f.eks. en del af frekvensen eller tilsvarende*

A. Vilkårene for ubundet adgang til abonnentledninger

1. De netelementer, der gives adgang til, omfattende navnlig følgende elementer samt relevante tilknyttede faciliteter:

a) ubundet adgang til abonnentledninger og abonnentledningsafsnit

b) delt adgang på hensigtsmæssige steder i nettet, der muliggør en funktionalitet, der modsvarer den ubundtede adgang i tilfælde, hvor en sådan adgang ikke er teknisk og økonomisk gennemførlig

ba) adgang til kabelkanaler, der muliggør installation af acces- og backhaulnet

2. Information om fysiske adgangsfaciliteters placering*, herunder gadeskabe og hovedfordelere, om adgang til abonnentledninger og abonnentledningsafsnit, kabelkanaler og backhaul i nærmere bestemte dele af accesnettet og om adgang i kabelkanalerne

3. Tekniske vilkår for adgang til og anvendelse af abonnentledninger, abonnentledningsafsnit og kabelkanaler, herunder de tekniske specifikationer for parsnoede metalliske ledninger, lysledere og tilsvarende, og for kabeldistributører, kabelkanaler og tilknyttede faciliteter

4. Procedurer for bestilling og tilrådighedsstillelse, brugsrestriktioner.

B. Samhusningstjenester

1. Oplysninger om SMP-udbyderens *aktuelle*, relevante lokaliteter eller *udstyrslokaliteter* og om *planlagt modernisering heraf*.*"

* Af hensyn til den offentlige sikkerhed kan adgangen til disse oplysninger begrænses til kun at omfatte de berørte parter.

(Den øvrige del af bilaget forbliver uændret)

Hvad angår tilladelsesdirektivet:

Ændring 106, 107, 108/rev., 121 og 125.

- Ændring, der foreslås af Kommissionen som følge af Parlamentets ændring 108/rev.

Kommissionen mener, at der bør indsættes en definition af "paneuropæiske trådløse elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester" i artikel 2 i tilladelsesdirektivet som følge af de ændringer i det oprindelige forslag, der er resultatet af Parlamentets ændring 108/rev.

Artikel 3, nr. 1, i ændringsretsakten; Artikel 2, stk. 2, i direktiv 2002/20/EF:

"Artikel 2, stk. 2, affattes således:

"2. I dette direktiv forstås endvidere ved:

(a) "generel tilladelse": retlige rammer, der er fastsat af medlemsstaten, og som sikrer ret til at udbyde elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, samt opstiller sektorspecifikke forpligtelser, der, i medfør af dette direktiv, kan gælde alle eller specifikke typer elektroniske kommunikationsnet og -tjenester

aa) "paneuropæiske trådløse elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester": trådløse elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester af paneuropæisk karakter, som mindst tre medlemsstater er involveret i."

- Ændring 106

Formålet med denne ændring er at gøre det lettere at indføre og udbyde tjenester, der ikke kræver nogen særlig infrastruktur (f.eks. internettelefoni), på tværs af grænserne. Kravet om, at alle virksomheder, der udbyder grænseoverskridende tjenester til virksomheder, der er etableret i flere medlemsstater, skal behandles "ens i alle medlemsstater", er for upræcist og generelt til at kunne gennemføres i praksis. Der er snarere tale om et mål end om et konkret krav. Desuden er henvisningen til "en forenklet" anmeldelse uklar, og det er heller ikke tydeligt, hvordan denne "forenklete" anmeldelse adskiller sig fra den anmeldelse, som den nationale tilsynsmyndighed kan kræve i forbindelse med udbud af elektroniske kommunikationsnet og tjenester.

Artikel 3, nr. 2a (nyt), i ændringsretsakten; artikel 3, stk. 2, afsnit 1a (nyt), i direktiv 2002/20/EF:

"2a. I artikel 3, stk. 2, indføjes følgende afsnit:

"Virksomheder, der leverer grænseoverskridende elektroniske kommunikations-tjenester til virksomheder, der er etableret i flere medlemsstater, ~~behandles ens i alle medlemsstater og skal kun indgive en forenklet én~~ én anmeldelse i hver berørt medlemsstat."

- Ændring 107

Ændringerne i artikel 5, stk. 2, 3 og 4, tydeliggør teksten.

I det femte afsnit i artikel 5, stk. 2, der begynder med "Tildeles der individuelle brugsrettigheder...", bør forpligtelsen til revurdering hvert femte år bevares, da den omstændighed, at der er kontrolmidler til rådighed, ikke er ensbetydende med, at disse midler også benyttes i praksis.

Ændringerne i artikel 5, stk. 1, kan ikke accepteres, da de ville svække eller endda være et tilbageskridt i forhold til den eksisterende lovgivning, der opstiller strammere betingelser for individuel brugsret til frekvenser. I artikel 5, stk. 6, skal eksemplerne på, hvilke konkurrenceforanstaltninger medlemsstaterne kan træffe, bevares for at bekræfte medlemsstaternes beføjelser til at gribe ind på dette område.

Artikel 3, nr. 3, i ændringsretsakten; Artikel 5 i direktiv 2002/20/EF:

"1. Så vidt det er muligt, og navnlig hvor risikoen for skadelig interferens er ubetydelig, undlader Mmedlemsstaterne at gøre ~~letter anvendelsen~~ brugen af radiofrekvenser betinget af tildeling af individuelle brugsrettigheder, gennem

~~generelle tilladelser. Medlemsstaterne kan~~ tildele individuelle rettigheder for at: men indfører i stedet vilkårene for brug af sådanne radiofrekvenser i den generelle tilladelse.

a) undgå ~~muligheden~~ af skadelig interferens

~~aa) sikre tjenesternes tekniske kvalitet~~

~~ab) sikre en effektiv frekvensudnyttelse;~~

b) opfylde andre almennyttige målsætninger ~~fastlagt i national lov i overensstemmelse med fællesskabsretten~~ eller

~~ba) overholde en foranstaltning vedtaget efter artikel 6a.~~

2. *Medlemsstaterne tildeler* på anmodning individuelle brugsrettigheder til enhver virksomhed, jf. dog artikel 6, 6a, 7 og artikel 11, stk. 1, litra c), i dette direktiv, og andre regler til sikring af en effektiv anvendelse af disse ressourcer i overensstemmelse med direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Medmindre andet gælder ifølge særlige kriterier *og procedurer vedtaget* af medlemsstaterne for tildeling af brugsret til radiofrekvenser til udbydere af radio- eller tv-indholdstjenester med henblik på at forfølge almennyttige målsætninger i overensstemmelse med fællesskabsretten, tildeles sådanne brugsrettigheder gennem *åbne*, objektive, ikke-diskriminerende og forholdsmæssigt afpassede procedurer, og, for så vidt angår radiofrekvenser, i overensstemmelse med artikel 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). Procedurerne *kan undtagelsesvis være lukkede*, hvor det kan påvises, at det er afgørende, at en udbyder af radio- eller tv-indholdstjenester tildeles individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser, for at udbyderen kan opfylde en særlig forpligtelse, der på forhånd er fastlagt *og retfærdiggjort* af medlemsstaten, og som er nødvendig for at opfylde en almennyttig målsætning i overensstemmelse med fællesskabsretten.

Når medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder angiver de, om rettighedshaveren kan overdrage disse rettigheder, og på hvilke betingelser. For så vidt angår radiofrekvenser, skal sådanne bestemmelser være i overensstemmelse med artikel 9 og 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet).

Hvis medlemsstaterne tildeler brugsrettigheder med en begrænset gyldighedsperiode, skal denne være rimelig for den pågældende tjeneste i betragtning af det forfulgte mål, *og der skal tages behørigt hensyn til behovet for at tillade en passende afskrivningsperiode i forbindelse med investeringen.*

Tildeles der individuelle brugsrettigheder **individue**l brugsret til radiofrekvenser for ti år eller mere, som ikke ~~kan må~~ overdrages eller udlejes mellem virksomheder i henhold til artikel 9b i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet), *sikrer den kompetente nationale myndighed hvert femte år og første gang fem år efter udstedelsen midlerne til at kontrollere, at kriterierne for at tildele individuel en sådan brugsret stadig gælder og overholdes i hele tilladelsens gyldighedsperiode.* Hvis *disse kriterier* ikke længere gælder, ændres den individuelle brugsret, efter forudgående varsel *og efter en rimelig tidsfrist*, til en generel tilladelse til brug af

radiofrekvenser, eller den overgår til at kunne overdrages eller udlejes frit mellem virksomheder.

3. Afgørelser om **tildeling af** brugsret træffes, meddeles og offentliggøres hurtigst muligt, efter at den nationale tilsynsmyndighed har modtaget den fuldstændige ansøgning, og inden tre uger for så vidt angår nummerrettigheder, der er tildelt til særlige formål i henhold til den nationale nummerplan, og inden seks uger for så vidt angår radiofrekvenser, der er tildelt til **elektroniske kommunikationstjenester** i henhold til den nationale frekvensplan. Den sidstnævnte frist berører ikke gældende internationale aftaler om brug af radiofrekvenser eller satellitbanepositioner.

4. Hvis det efter høring af de interesserede parter i henhold til artikel 6 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet) er besluttet, at brugsret til numre af usædvanlig økonomisk værdi tildeles efter konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer, kan medlemsstaterne forlænge maksimumperioden på tre uger med **op til yderligere** tre uger.

Artikel 7 finder anvendelse på konkurrenceprægede eller sammenlignende udvælgelsesprocedurer for radiofrekvenser.

5. Medlemsstaterne må ikke begrænse det antal brugsrettigheder, der skal tildeles, undtagen hvor dette er nødvendigt for at sikre en effektiv anvendelse af radiofrekvenser, jf. artikel 7.

6. De **kompetente** nationale **tilsynsmyndigheder** sikrer, at frekvensressourcerne udnyttes effektivt og virkningsfuldt i overensstemmelse med **artikel 8, stk. 2, og artikel 9, stk. 2**, i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet). De sikrer også, at konkurrencen ikke forvrides som følge af overdragelse eller akkumulering af brugsrettigheder til radiofrekvenser. **Til disse formål kan medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger, herunder begrænse, tilbagekalde eller gennemtvinge salg af brugsretten til radiofrekvenser.**"

- Ændring 108/rev.

Henvisningen i artikel 6a, stk. 1, litra c) og d) til "paneuropæiske elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester" kan accepteres, når blot det gøres klart, at dette begreb dækker ethvert net og enhver tjeneste, der breder sig over det indre marked eller har en væsentlig grænseoverskridende dimension, idet formålet er at reducere mangfoldigheden af tildelingsprocedurer. Derfor bør udtrykket paneuropæiske trådløse elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester defineres i tilladelsesdirektivets artikel 2, og nærværende ændrede forslag indeholder således en sådan definition.

Kommissionen kan acceptere, at henvisningen til hasteproceduren udgår.

Artikel 3, nr. 5, i ændringsretsakten; artikel 6a i direktiv 2002/20/EF:

"Artikel 6a

Harmoniseringsforanstaltninger

1. Uden at det berører *artikel 5, stk. 1 og 2, i dette direktiv og artikel 8b og 9 i direktiv 2002/21/EF (rammedirektivet)* kan Kommissionen vedtage gennemførelsesforanstaltninger, der består i at:

a) udpege frekvensbånd, hvis brug skal gøres betinget af generelle tilladelser **på et harmoniseret grundlag**;

b) udpege nummerserier, der skal harmoniseres på fællesskabsplan **og/eller harmonisere procedurerne for tildeling af brugsret til numrene i disse serier, procedurerne for udvælgelse af, hvilke virksomheder der skal tildeles sådanne rettigheder, og/eller de vilkår i bilag II, der kan knyttes til sådanne rettigheder**

c) harmonisere procedurerne for tildeling af generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser ~~eller numre til virksomheder, der udbyder paneuropæiske elektroniske kommunikationsnet eller~~ tjenester **med henblik på udbud af paneuropæiske trådløse elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester, og hvor det er relevant, fastlægge procedurer for udvælgelse af, hvilke virksomheder der skal tildeles nationale individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser med henblik på udbud af sådanne net og tjenester**

d) harmonisere de vilkår, der er opført i bilag II, for *tildeling af* generelle tilladelser og individuelle brugsrettigheder til radiofrekvenser ~~eller numre til virksomheder, der udbyder paneuropæiske~~ **trådløse elektroniske kommunikationsnet eller -tjenester**.

Disse foranstaltninger, der har til formål at ændre ikke-væsentlige bestemmelser i direktivet ved at supplere dette, vedtages efter forskriftsproceduren med kontrol i artikel 14a, stk. 3.

2. De foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, kan, hvor det er hensigtsmæssigt, give medlemsstaterne mulighed for at fremsætte en begrundet anmodning om en delvis og/eller midlertidig undtagelse fra foranstaltningerne.

Kommissionen vurderer, om anmodningen er berettiget, idet den tager hensyn til den særlige situation i medlemsstaten; på denne baggrund kan Kommissionen indrømme en delvis og/eller midlertidig undtagelse, forudsat at dette ikke i urimelig grad udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, der er nævnt i stk. 1, eller skaber urimelige forskelle mellem konkurrence- eller retsvilkårene i medlemsstaterne."

- Ændring 121

Ændringen søger at skabe ligevægt mellem kravene om åbenhed om adgangsbetingelserne og kravene om offentliggørelse af eventuelle restriktioner.

Bilag I, nr. 3, litra ga) (nyt), i ændringsretsakten; Bilag I, del A, punkt 19a (nyt), i direktiv 2002/20/EF:

"ga) Følgende indsættes som punkt 19a):

19a. Krav om åbenhed til udbydere af offentlige kommunikationsnet, der kan indføres for at sikre fremme gennemgående forbindelse, herunder ubegrænset adgang til indhold, tjenester og applikationer i overensstemmelse med de målsætninger og principper, der er fastsat i artikel 8 i direktiv 2002/21/EF, og krav

~~**om offentliggørelse af restriktioner i forbindelse med adgang til tjenester og applikationer og i forbindelse med trafikforvaltningspolitikker og, hvor det er nødvendigt og rimeligt, adgang for nationale tilsynsmyndigheder til de informationer, der er nødvendige for at kunne kontrollere pålideligheden af en sådan offentliggørelse."**~~

- Ændring 125

For at undgå forskelsbehandling af frekvensbrugerne bør krav om, at tjenesteudbydere skal opfylde særlige almennyttige målsætninger, kvantificeres og pålægges på grundlag af princippet om ikke-diskrimination.

Bilag II i ændringsretsakten; bilag II, punkt 1, litra d), i direktiv 2002/20/EF:

"d) metoden til fastlæggelse af afgifter for brugsret til radiofrekvenser, **uden at det berører de ordninger, som medlemsstaterne har indført, hvor forpligtelsen til at betale brugsafgifter erstattes af en forpligtelse til at opfylde specifikke almennyttige målsætninger, der pålægges ud fra princippet om ikke-diskrimination**"

4.3. Ændringer, som Kommissionen ikke accepterer

Ændring 1, 3, 4, 8, 9, 10, 11, 13, 18, 20, 21, 22, 23, 25, 28, 29, 30, 33, 34, 47, 49, 50, 51, 54, 55, 57, 73/rev., 76, 78, 82, 83, 87, 88, 90, 93, 94, 97, 102, 104, 109, 110, 114, 118, 119, 120 og 122 kan ikke accepteres af Kommissionen.

5. ÆNDRET FORSLAG

Med henvisning til EF-traktatens artikel 250, stk. 2, ændrer Kommissionen sit forslag som anført ovenfor.